

سال نوسلام

باز این زمین تند گام
 برف را ز روی گرده می تکاند و به
 صد زبان
 آفتاب را
 می دهد سلام.
 باز باد خوش خبر
 از بهار برشکفته می دهد پیام
 می دود میان لاله ها غزل سرا
 جام هایشان
 می زند به جام.
 باز ابر باردار
 خیمه می زند به روی بام.
 باز برشگون مجلس بهار
 بید می پراکند به رقص صوفیانه اش
 گیسوان سبز فام.
 باز نبض جو بیار نقره می زند به توده
 علف
 با گذار آبهای رام
 روز می رسد
 روز دیگری که از نئی گرفته نام
 خاسته زجا
 مردمی به راه مردمی نهاده پا
 درسرود
 در صلا
 سال نو، سلام
 سال نو، سلام.

سیاوش کسرائی
 اسفند ۱۳۵۸

اختلاف های بین جناحی رژیم، و مبارزه با فساد اقتصادی!

هفته گذشته با اعلام شناسایی باند بزرگ اقتصادی در یک شرکت دولتی توسط رئیس قوه قضاییه، دامنه اختلافات درونی سرکوب گران وارد فاز جدید خود گردید. هر چند سرکوب گران حاکم سعی زیادی دارند تا دامنه این اختلافات را از افکار عمومی پنهان نگاه دارند، اما درهم تنیدگی منافع چپاولگران در ارتباط با تحولات پشت پرده ای که در جریان است، مانع از این اقدام می گردد. به گزارش خبرگزاری مهر، ۱۶ اسفند، صادق لاریجانی، رئیس قوه قضاییه، در جلسه مسئولان عالی

ادامه در صفحه ۲

شماره ۸۳۸، ۲۴ اسفند ۱۳۸۸
 دوره هشتم، سال بیست و چهارم

شادباش نوروزی کمیته مرکزی حزب توده ایران نوروزتان خجسته و پیکارتان بر ضد استبداد و تاریک اندیشی پیروز باد!

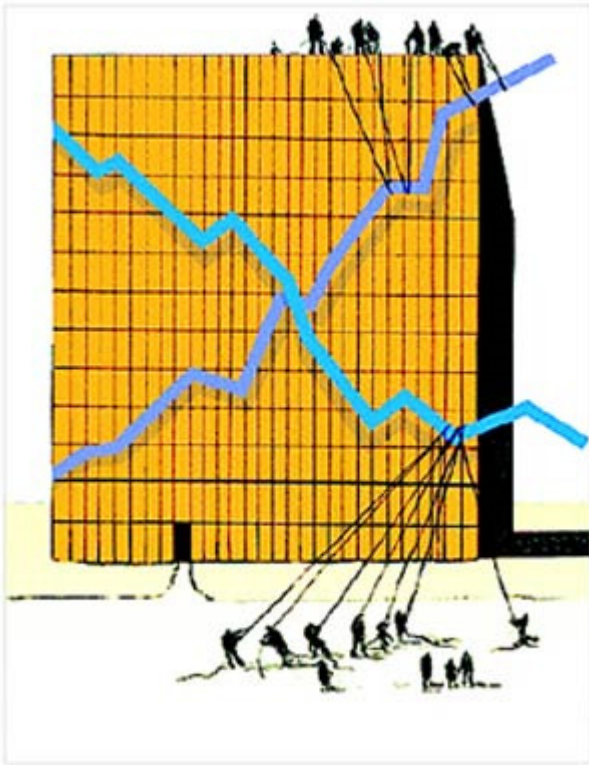
جشن نو شدن و چیرگی بر کهنگی است. ایرانیان نوروز را برای هزاران سال به عنوان نماد نو شدن طبیعت و در عین حال پیروزی مبارزه توده های کار

ادامه در صفحه ۱۰

هم میهنان گرامی!
 کمیته مرکزی حزب توده ایران، فرا رسیدن نوروز و آغاز سال ۱۳۸۹ را به شما صمیمانه تبریک می گوید و برایتان سالی سرشار از شادکامی و موفقیت آرزومندست. برگزاری جشن نوروز سنت کهن و خجسته اجداد ما، جشن پیروزی روشنایی بر تاریکی،

با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری

برای آزادی، صلح، استقلال، عدالت اجتماعی و طرد رژیم "ولایت فقیه!"

ادامه اختلاف های بین جناحی...

قضایی طی سخنانی گفت: در چند ماه اخیر یک باند بزرگ مفاصد اقتصادی در یکی از شرکت های دولتی شناسایی شده که افراد این باند توانسته اند با جعل اسناد دولتی و قضایی، میلیاردها تومان به حقوق مردم و بیت المال خسارت وارد کنند. به دنبال این اقدام، ۲۱۶ نفر از نمایندگان مجلس طی نامه ای به رئیس قوه قضاییه، خواستار قاطعیت در رسیدگی به پرونده متخلفان فساد در شرکت دولتی شدند. در قسمتی از این نامه آمده است: بر اساس اطلاعات واصله فساد شبکه منحصر به یک شرکت دولتی نیست و لازم است این اقدام مبارک تا تعیین تکلیف کامل فساد شبکه ادامه یابد (خبرگزاری مهر، ۱۹ اسفند). نمایندگان مجلس در این نامه نیز آورده اند که به قرار اطلاع برخی افراد با مسئولیت های بالای اجرایی نقش موثری در اعمال اعضای بازداشت شده در این پرونده ها داشته اند.

سایت جهان نیوز، ۱۰ اسفند، در خبری گزارش داد که پرونده فساد اقتصادی و علمی یک مقام ارشد دولتی برای صدور حکم قضایی به دادسرای ویژه رسیدگی به جرایم اقتصادی فرستاده شد. همین سایت در تاریخ ۲۹ دی، در گزارشی دیگر خبر داد که یک چهره جنجالی و مسئول که دارای اتهامات متعدد فساد مالی و سیاسی است و در حال حاضر دارای مسئولیت است، متهم به همکاری و شراکت با یک باند فساد مالی در بیمه شهرستان کرج است. سایت تابناک، وابسته به محسن رضایی، در تاریخ ۱۹ اسفند، نیز در گزارشی نوشت فردی که با تبانی با برخی مسئولان محلی و کشوری، مبالغ هنگفتی به دست آورده بود، دستگیر شد. تابناک در ادامه گزارش آورده است که فرد مزبور با اقدام به موقع نیروهای امنیتی کشور دستگیر و به محاکم قضایی سپرده شد، اما همه اینها در حالی است که مجرم اقتصادی، تنها برای دو مورد از اتهاماتش با وثیقه یک و نیم میلیارد تومانی آزاد است.

بیزن نوپاوه نماینده مجلس، در گفتگو با جام جم، ۲۰ اسفند، با اشاره به اقدام قوه قضاییه برای برخورد با مفسدین اقتصادی و نامه ۲۱۶ نماینده به رئیس قوه قضاییه، در این باره گفت: حرکت قوه قضاییه در مبارزه با مفاصد اقتصادی بسیار حرکت خوبی است و قوه قضاییه پا به عرصه مهم و سرنوشت سازی گذاشته است.

تقریباً کمتر کسی را می توان سراغ گرفت که نسبت به فساد گسترده در رژیم ولایت فقیه شک و تردید داشته باشد. میزان این فساد که بر اساس همین چند مورد ذکر شده در بالا، رقم های نجومی میلیاردری را شامل می شود، عمق فاجعه ای را نشان می دهد که به ضرر مردم زحمتکش میهن ما در جریان است. بررغم سخنان رئیس قوه قضاییه مبنی بر پیگیری این قوه برای مقابله با مفاصد اقتصادی، شاید معدود افرادی را بتوان یافت که به این گفته اعتماد و اعتقاد داشته باشند. اما این موضوع دلیل بر آن نیست که نسبت به اخبار اقداماتی که گاه گاه در چارچوب برخوردهای بین جناحی حاکمیت در رابطه و یا بر ضد مفسدان اقتصادی صورت گرفته است، بی تفاوت باشیم. اتفاقاً برخلاف گذشته که ما شاهد اقداماتی عمدتاً نمایشی بودیم، این بار به دلایل روشن و متفاوت باید قبول کرد که اقداماتی در این زمینه صورت گرفته است. اما این دلایل چه می تواند باشد که قوه قضاییه را وادار به این عکس العمل کرده است، موضوع مورد بحث ما است.

روزنامه رسالت، ۲۶ آبان، در خبری از قول کارشناس امور اقتصادی وزارت اطلاعات، نوشت: از شهریور ماه تا الان ۴ شرکت هرمی بزرگ در کشور که اموال چند هزار سرمایه گذار را به تاراج برده اند منهدم شده اند. وی با بیان اینکه از ابتدای اردیبهشت ماه امسال مسئولیت مدیریت جریان شرکت های هرمی از سوی شورای عالی امنیت ملی به وزارت اطلاعات واگذار شده است اعلام کرد که حدود ۱۱۰ شرکت هرمی را شناسایی کرده اند و در ادامه اظهار داشت: به احتمال فراوان با ۷۰ تا ۸۰ درصد این شرکت ها در سطح کشور تا پایان سال جاری برخورد صورت خواهد گرفت. چند روز پیش وزارت اطلاعات اعلام کرد که در راستای مبارزه با مفاصد اقتصادی، سربازان گمنام امام زمان، با اشراف گسترده اطلاعاتی طی عملیاتی ۳۰ نفر

از سر شبکه های اصلی شرکت کوئست اینترنتشنال را که با ترفندهای مختلف، مردم را فریب داده و بالغ بر ۵۰۰ میلیون تومان کلاه برداری کرده بودند، دستگیر و تحویل مراجع قضایی کردند (خبرگزاری مهر، ۱۷ اسفند). هفته نامه صبح صادق، ۳۰ آذر ۸۸، در مقاله ای به تشریح عملکرد شرکت های هرمی پرداخته است. مقاله مزبور با ذکر اسامی چند شرکت هرمی و نحوه شکل گیری آنها می نویسد: فعالیت شرکت های هرمی، نوعی کلاه برداری است که شکل کلی آن به این صورت است که افراد با پرداخت مقداری پول عضو شرکت می شوند تا در آینده با به عضویت درآوردن چند نفر دیگر و رشد زیر مجموعه مشتریان به شکل هرمی به چند برابر حق عضویت دست پیدا کنند. در ساختار شرکت های هرمی، عده زیادی از سرمایه گذاران در انتهای هرم به عده ای قلیل در بالای هرم پول پرداخت می کنند. همچنین در این شرکت ها، محصولی فاقد ارزش یا دارای ارزش ریالی پایین به فروش می رسد. در قسمتی دیگر از این مقاله می خوانیم: شرکت های هرمی پوشش کار خود را تغییر داده اند و نوع ایرانی آنها همچون آسوکش، تلاش گستر تجارت و ... بابت شرکت پوشالی خود در اداره ثبت آگهی در روزنامه رسمی و با منتسب کردن خود به مسئولان کلان نظام، سود بالای پرداختی خود را ناشی از شرکت در پروژه های زیر بنایی کشور عنوان می کنند و کار خود را کمک به توسعه تجارت الکترونیک ارزیابی می کنند. مقاله فعالیت شرکت های هرمی را مولفه اقتصادی و ابزار کارآمد در مقوله براندازی نرم دانسته که اقتصاد کشور و سطح روابط اجتماعی و فرهنگی جامعه ایران را نشان گرفته است. اما روزنامه ایران در تاریخ ۸ دی ۸۸ با تیترو درشت در صفحه اول خود نوشت: شبکه های بازاریابی هرمی قانونی شد. این روزنامه طرفدار دولت در توضیح این خبر نوشت: فعالیت روبه تزاید بازاریابی های شبکه ای به عنوان پدیده ای نوین در چرخه داد و ستد، نظام توزیع کالاهای داخلی و وارداتی، ضرورت سازماندهی و قانونمند کردن آنها را ایجاب کرده است که بدین منظور آیین نامه ای از سوی وزارت بازرگانی تدوین شده است. ایران در ادامه می نویسد که، آیین نامه مذکور بزودی با همکاری وزارت اطلاعات، دادستان کل کشور، نیروی انتظامی و مرکز امور اصناف و بازرگانان به مرحله اجرا گذاشته می شود. در واکنش به این گزارش

ادامه اختلاف های بین جناحی...

روزنامه ایران، سایت جهان نیوز، در تاریخ ۱۵ دی ماه ۸۸، در گزارشی با عنوان: تحرکات مشکوک برای قانونی کردن شرکت های هرمی، با طرح این توضیح که شرکت های مزبور نقش مخرب در اقتصاد ایران ایفا کرده اند، با زیر سوال بردن تیتیر روزنامه ایران نوشت که، وزارت اطلاعات در کمتر از ۲۴ ساعت، با صدور تکذیبیه ای به این گزارش حساسیت نشان داد و اعلام کرد این موضوع صحت ندارد و هر گونه فعالیت تحت عنوان شرکت های هرمی برابر قانون ممنوع است. جهان نیوز در ادامه می نویسد: این موضوع تناقض آمیز زمانی مشکوک به نظر رسید که افرادی با گسترش فعالیت های رسانه ای، از طرح جدیدی به عنوان فروشگاه های زنجیره ای هرمی و تنها طرح تایید شده هرمی در ایران خبر دادند. به ادعای این افراد طرح مذکور در قالب پروژه فروشگاه های زنجیره ای هرمی در جهت اصلاح شبکه توزیع کالا و خدمات، پس از گذراندن مراحل تئوری و نرم افزاری و اجرای آزمایشی و موفقیت آمیز، مورد تایید وزارت بازرگانی قرار گرفته است. سایت جهان نیوز در تاریخ ۲۸ آذر در یک مصاحبه با دکتر روستا، کارشناس بازاریابی از قول وی می نویسد: ما در حال پیوستن به سازمان تجارت جهانی هستیم و با این عضویت و باز شدن درهای کشور و حذف سیاست تعرفه ای در بسیاری از کالاها، رقابت شدید مبنی بر فروش کالا در بازار تازه باز شده ایران شکل خواهد گرفت و به تبع آن شرکت های هرمی در قالب شرکت های بازاریابی فعالیت خود را صد چندان خواهند کرد.

بررغم تکذیب وزارت اطلاعات، گزارش روزنامه ایران مبنی بر قانونی کردن شرکت های هرمی بیشتر به واقعیت نزدیک است. منتها به نظر می رسد زمان اعلام این مسئله مورد توافق نبوده است. این اقدام روزنامه ایران در حالی صورت گرفت که تنها یک هفته قبل از آن ما شاهد مقاله صبح صادق در مورد شرکت های هرمی هستیم. مقاله ای که در آن شرکت های مزبور را متهم به براندازی نرم کرده است. واقعیت آن است که سرکوب گران هوادار احمدی نژاد که پیش زمینه های حضور ایران را برای عضویت در سازمان تجارت جهانی آماده می کنند و برای چنگ انداختن به منابعی که از غارت مردم در این زمینه نصیبشان خواهد شد، مصمم هستند با بهانه های ذکر شده در بالا، اقدام به محدود کردن فعالیت غارتگرانه مخالفان احمدی نژاد بکنند. جناح طرفدار احمدی نژاد تصمیم دارد با استفاده از ابزارهای اطلاعاتی و نظامی که در اختیار دارد زمینه را برای کنار زدن رقیب و کنترل منابع اقتصادی به نفع خویش مهیا سازد و سلطه خویش را هر چه بیشتر گسترده تر کند. با توجه به اینکه شرکت های هرمی مزبور ارتباط تنگاتنگی با سرکوب گران دارند، بدون شک تحولات مزبور را باید در رابطه با تشدید هر چه بیشتر اختلافات جناح های سرکوب گر قلمداد کرد. به نظر می رسد سرکوب گران مخالف احمدی نژاد که کنترل بیشتری بر قوه قضاییه دارند مصمم هستند از ابزارهای خویش بر ضد رقیب استفاده کنند. اقدام اخیر قوه قضاییه در این راستا باید مورد ارزیابی قرار بگیرد. دستگیری های اخیر که توسط رئیس قوه قضاییه، سایت تابناک و دیگران گزارش شده است، نشان می دهد همه افراد مزبور به نحوی در ارتباط با دولت احمدی نژاد بوده اند. در واقع امر مخالفت اصلی بر سر فعالیت این شرکت ها که سالیان درازی است در ارتباط با مسئولان بالای حکومتی، فعالیت انگلی دارند، نیست، بلکه دعوا بر سر کنترل آنها است. ما در طول چند هفته گذشته شاهد اوج گیری اختلافات مزبور در بین سرکوب گران بوده ایم. هر چند در گذشته دستگیری هایی مشابه در نهایت در حد حرف و نه عمل صورت گرفت، اما با توجه به شدت اختلافات مزبور، این احتمال را باید در نظر گرفت که این بار ما می توانیم شاهد رویه ای متفاوت تر از گذشته باشیم. تجربه حوادث اخیر همچون اختلاف بر سر یارانه ها و لایحه بودجه نشان داده است که سازش هایی هم اگر صورت گرفته است اما در نهایت دوام نداشته است و با توجه به این اختلافات، جناح های سرکوب گر مصمم هستند با استفاده از ابزارهای موجودی که در اختیارشان قرار دارد با به چالش کشاندن رقیب، منافع خویش را حفظ یا گسترش دهند. آزادی برخی از زندانیان سیاسی در طول چند هفته اخیر توسط قوه قضاییه، را می توان در این راستا مورد ارزیابی قرار داد. جناح مخالف احمدی نژاد بی میل نیست تا با اتخاذ چنین مانورهایی فشارها بر روی خویش را کمتر و فشار به جناح رقیب را افزایش دهد.

ادامه کنفرانس صلح آسیا ...

نامه مردم - چرا "ناتو" برای شورای جهانی صلح موضوع با اهمیتی است؟

ببینید، با توجه به بحران ساختاری آشکار و تعمیق یابنده سرمایه داری، که در رقابت های بین امپریالیستی و دسته بندی های جدید در مقیاس جهانی شکل گرفته و خود را نشان داده است، بسیار اهمیت دارد که ما به این عوامل و تحولات دیگری از این دست توجه کامل داشته باشیم. شورای جهانی صلح متشکل از گروه هایی از نیروهای ترقی خواه جهان است، و از زمان بنیان گذاری اش در بیش از ۶۰ سال پیش، تا کنون در قالب یک کوشش جمعی صلح جویانه و ترقی طلبانه به سود کارگران و تهیدستان و در مسیر رشد و توسعه ضد سرمایه داری نقش کلیدی و حساسی در بسیج کردن نیروهای ضد امپریالیستی و ترقی خواه داشته است. شورا بر این باور است که رخدادهای جاری جهان، از جمله تهاجم نظامی صورت گرفته از سوی قوی ترین قدرت امپریالیستی جهان و ناتو که پیامدهایی جهانی و چندجانبه دارد، باید با دقت و هشیاری تحلیل شوند. در قاره آفریقا، ما از تلاش هایی که برای نظامی گزایی زیر لوای به اصطلاح کمک های خارجی صورت می گیرد به خوبی آگاهیم. ما همچنین از فعالیت های مشابهی که افریکوم (مرکز فرماندهی آفریقای ایالات متحد آمریکا) دارد و تلاشی که برای جذب کردن دیگر دولت های مطیع آمریکا به حلقه نفوذ خود می کند، مطلع هستیم. همه این اقدامات تأثیری قطعی بر کوشش های توده های مردم دارد که خواهان در پیش گرفتن راه رشد و نظم جهانی متفاوت و مغایری با راه و نظمی هستند که ابرقدرت های امپریالیستی برای آنها در نظر دارند. همین جرأت مردم در تلاش برای یافتن راهی متفاوت، به طور طبیعی مردم را در مقابل امپریالیسم قرار می دهد!

بنابراین، هر جا که چنین وضعی مشاهده می شود، یک کوشش سراسری جهانی از سوی نیروهای ترقی خواه برای به راه انداختن یک پیکار جمعی و هماهنگ بر ضد تلاش های امپریالیست ها ضرورت پیدا می کند، که خود مستلزم همبستگی نیروهای ترقی خواه در هر کشور و و قاره ای است. به این ترتیب، در حالی که کنفرانس سران ناتو به زودی در پرتغال برگزار می شود می بایست طنین خواست های مردم را نیز بلند کرد. باید بر حمایت همیشگی خودمان از جنبش جهانی صلح به رهبری شورای جهانی صلح تأکید و تصریح کنیم که ۶۰ سال مخالفت پیگیرانه با تجاوز امپریالیستی را در کارنامه خود دارد.

نامه مردم - به نظر ما هم شورای جهانی صلح از گردان های بسیار مهم نیروهای است که در سراسر دنیا با امپریالیسم پیکار می کنند، و نیازمند حمایت و مشارکت فعال همه ماست.

کاملاً با این نظر موافقیم. ما هم در آفریقا باید برای پیوند مجدد با این سازمان پُر اهمیت ضد امپریالیستی و ضد جنگ تلاش بیشتری بکنیم.

نامه مردم - ممنون برای وقتی که به ما دادید.

مششکرم.

گرفته تا به زبان خود آنرا ابراز کند. زندانیانی که با آنها تماس گرفته شده تهدید شده اند که اگر تن به مصاحبه ندهند، عید نوروز را در زندان خواهند بود ... مضمون تمامی مصاحبه های دیکته شده حمایت از مواضع مقام رهبری (ولی فقیه) بوده است ... متن این مصاحبه ها در اختیار خبرگزاری هایی که به اصلاح طلبان نزدیکترند، گذاشته شده و آنها را وادار به انتشار آنها کرده و می کنند ... علیرغم امتناع خبرگزاری ها از درج اینگونه مصاحبه های تحمیلی، روسای خبرگزاری ها تهدید شده اند بین درج مصاحبه ها، که مصلحت نظام است، یا استعفا یکی را انتخاب کنند....

این شگرد به هیچ وجه تازگی ندارد. اصولاً شکنجه و مصاحبه و اعتراف اجباری و دروغین همواره بخشی از برنامه رژیم در دهه اخیر بوده و با ماهیت آن پیوند جدایی ناپذیر دارد.

مصاحبه و اعتراف ساختگی و اجباری به هر شکل، چه به صورت نمایش در تلویزیون، یا رادیو و یا در میان زندانیان در داخل زندان، و چه به صورت انتشار در خبرگزاری ها و مطبوعات، مردود محکوم و غیر قابل قبول است!

اعمال فشار به زندانیان سیاسی برای مصاحبه و حمایت از "ولی فقیه"

انتشار گزارش بازدید دادستان تهران از بندهای عمومی زندان اوین در آستانه نوروز، گمانه زنی پیرامون امکان آزادی اغلب مبارزان دربند طی هفته های منتهی به سال نو خورشیدی را سبب گردیده است.

به گزارش هرانا، ۱۰ اسفندماه، عباس دولت آبادی، دادستان عمومی و انقلاب اسلامی تهران، با حضور در زندان اوین به بازدید از بندهای آن پرداخت. در این باره شبکه جنیش راه سبز-جرس - نوشت: "دادستان تهران همچنین با حضور دربند ۲۴۰ این زندان، بدون ملاقات با زندانیان به صورت کلی از این بند بازدید کرد، اما طبق گزارش واصله، از سایر بندهای امنیتی که تحت نظر سازمان زندان ها نیست بازدیدی نداشت. جعفری دولت آبادی در ملاقات با زندانیان از احتمال اعطای عفو به ۳۵۰ تن از بازداشت شدگان وقایع اخیر و همچنین تسریع در روند رسیدگی به پرونده ها به طوریکه معترضان خیابانی بازداشت شده در وقایع اخیر تا پیش از سال نو آزاد شوند صحبت کرد."

گفتنی است که قبلاً غلامحسین اژه ای، دادستان کل کشور، با تهدید زندانیان سیاسی، به ویژه دگراندیشان دربند، خاطر نشان ساخته بود که، "توبه و اعلام انزجار" شرط عفو و آزادی است. به هر روی، زندانیان سیاسی گروهان کودتاپیان شمرده می شوند و مرتجعان حاکم از این موضوع هدف های سیاسی معینی را دنبال می کنند. اما نکته پراهمیت در خصوص زندانیان سیاسی کشور، طرح جدید ارتجاع است. اخیراً با بسیاری از زندانیانی که طی ماه های گذشته دستگیر و به تازگی آزاد شده اند تماس گرفته شده و از آنها خواسته شده برای مصاحبه و اعلام مواضع حاضر باشند.

به گزارش پایگاه خبری جرس، ۹ اسفند ماه، "این مصاحبه ها بعد از احضار زندانی به زندان اوین و در محیط زندان صورت می گیرد."

جرس در ادامه گزارش تصریح می کند: "بازجویان زندانیان با آنها تماس گرفته و آنها را به انجام مصاحبه وادار می کنند. زندانیانی که با آنها تماس گرفته شده، دو گروه بوده اند، گروهی که حکمشان توسط دادگاه بدوی صادر شده و گروه دیگر منتظر صدور حکم هستند ... کلیات متن مصاحبه از سوی بازجو در اختیار زندانی قرار

تیغ سانسور بر گلو مطبوعات

هیات نظارت بر مطبوعات در جلسه روز ۱۰ اسفند ماه خود، بازهم تعداد دیگری از روزنامه های و مجلات را توقیف کرد. این بار قرعه به نام روزنامه اعتماد و نشریات سینا و ایراندخت افتاد و این سه نیز از فعالیت باز ماندند. بهروز بهزادی، سردبیر روزنامه اعتماد، روزنامه ای که گرایش اصلاح طلبانه داشت، طی گفت و گویی با ایلنا در این باره گفت: "بر اساس نامه ای که هیات نظارت بر مطبوعات برای ما ارسال کرده است، این هیات ... بر اساس ماده ۶ قانون مطبوعات ضمن توقیف روزنامه مراتب را به مرجع صلاحیت دار یعنی معاونت دادستانی عمومی تهران ارجاع داده است."

محمد علی رامین، معاون مطبوعاتی وزارت ارشاد، و از زمره نظریه پردازان دولت احمدی نژاد، در پی توقیف سه نشریه فوق الذکر، در گفت و گویی با صدا و سیما، با تاکید بر ادامه روند برخورد با روزنامه ها و مجلات، خواستار تغییر قانون مطبوعات شد تا به این وسیله به جای توقیف و لغو امتیاز نشریات، با روزنامه نگاران و خبرنگاران به زعم وی "خاطی" برخورد قانونی شود. محمد علی رامین با صراحت روزنامه ها و روزنامه نگاران مستقل را "تعداد بسیار اندکی قانون شکن، ساختار شکن و هرج و مرج طلب" نامید. توقیف و لغو امتیاز روزنامه ها و مجلات و دستگیری و تهدید روزنامه نگاران حلقه های به هم پیوسته سیاست اعمال اختناق و سانسور ارتجاع حاکم و دولت برآمده از کودتا به شمار می آیند. فقط با مبارزه ای منسجم می توان این سیاست واپس گرایان را ناکام ساخته و مانع از شکل گیری فضای خفقان و سانسور در جامعه شد.

احکام سنگین و ناعادلانه برای مبارزان جنبش دانشجویی

کامران دانشجو وزیر علوم دولت کودتا، طی سخنانی در شهر بهشهر، سیاست رژیم ولایت فقیه در قبال جنبش دانشجویی را بی پرده بیان کرد و گفت: "شفاف و واضح می گویم افرادی مورد نیاز ما در دانشگاه ها هستند که التزام عملی به اسلام و ولایت فقیه داشته باشند. ... به میزان مورد نیاز افراد دلسوز در کشور داریم که بخواهیم افراد غیر همسو با نظام را از بدنه خارج کنیم و از این اقدام خود شرمند هم نخواهیم بود ... وزارت علوم به فرد و یا تشکل دانشجویی اجازه انتشار اخبار برخلاف نظام و ارزش های انقلاب در دانشگاه ها را نمی دهد." در همین راستا، دادگاه های انقلاب اسلامی سراسر کشور در یک هماهنگی برنامه ریزی شده، به صدور احکام سنگین برای مبارزان جنبش دانشجویی مشغول هستند. در یکی از آخرین نمونه ها، می توان به حبس های طولانی مدت برای دو جوان مبارز و فعال دانشجویی اشاره داشت.

شعبه ۱۰۴ دادگاه انقلاب اسلامی سنندج، علی کانتوری، از مبارزان طیف چپ جنبش دانشجویی را به ۱۵ سال حبس تعزیری محکوم کرد. وکیل مدافع این دانشجو به خبرنگاران تاکید کرد که، هیچ دلیلی دال بر اثبات مجرمیت کانتوری وجود ندارد. این مبارز جنبش دانشجویی در سال ۱۳۸۶ در قزوین بازداشت شده بود و پس از تحمل ۵ ماه زندان با وثیقه ۱۵۰ میلیون تومانی آزاد شد، ولی باردیگر در مرداد ماه امسال، یعنی پس از کودتای انتخاباتی توسط نیروهای لباس شخصی دستگیر گردید و اینک پس از ۷ ماه به ۱۵ سال حبس محکوم گردیده است. بر اساس گزارش تلویزیون خبری بی.بی.سی وی چند روزی است که از کشور خارج شده است.

به علاوه، دادگاه انقلاب اسلامی تهران، امید منتظری، دانشجوی حقوق دانشگاه علامه طباطبایی را به ۶ سال زندان محکوم ساخت.

امید منتظری که در عین حال روزنامه نگار نیز هست، از متهمین حوادث عاشورای امسال به شمار می آید. این احکام سنگین نشانه هراس عمیق ارتجاع از مبارزان جوان و جنبش دانشجویی رزمند میهن ماست. همچنین فعالان حقوق بشر نسبت به وضعیت محمد پور عبدالله و شبنم مددزاده، دو مبارز جنبش دانشجویی در زندان ابراز نگرانی کرده اند. در کنار زندان و شکنجه، باید به اخراج از دانشگاه و محرومیت از تحصیل نیز اشاره کرد. در دانشگاه فردوسی مشهد، سه دانشجو به علت فعالیت های خود حکم قطعی محرومیت از تحصیل دریافت کردند. در حال حاضر پرونده تعداد زیادی از دانشجویان دانشگاه فردوسی مشهد تحت بررسی و یا تجدید نظر است.

ارتجاع با تشدید فشارها می کوشد جنبش دانشجویی کشور را زمین گیر و مهار سازد. در این اوضاع

ادامه رویدادهای ایران ...

و همزمان با افزایش جو اختناق و سرکوب در محیط های دانشگاهی، شورای تهران دفتر تحکیم وحدت با انتشار بیانیه ای به تاریخ ۸ اسفند امسال با محکوم کردن سیاست های ارتجاع، خواستار آزادی هر چه سریع تر "اصحاب دانشگاه از زندان و بازگشت آنها به خانه خود" گردید. در بخشی از این بیانیه آمده است: "انتشار فیلمی جدید از حمله سبانه نیروی انتظامی با همراهی و پشتیبانی نیروهای لباس شخصی به دانشجویان بیگناه و بی پناه کوی دانشگاه تهران، پرده غمبار دیگری بود از جنایات متعدد و متنوع اقتدارگرایان طی ۸ ماه پس از انتخابات ریاست جمهوری ... این فیلم که مشخص نیست بنابر کدام مصلحت از پرده اقتدار گرایان برون افتاده، دردل تاریکی شب به روشنی نشان می دهد که چگونه گارد ویژه نیروی انتظامی، با حمایت نیروهای لباس شخصی، بردانشجویان یورش می برد ... شعله ای که درده سال گذشته درمقابل تمام فشارها و ترفندها سربلند به حق خواهی خود ادامه داده است و پس از این نیز همین گونه خواهد بود." در ادامه اضافه می گردد: "شورای تهران دفتر تحکیم وحدت ضمن محکومیت مجدد حمله ددمنشانه نیروی انتظامی و نیروهای لباس شخصی به کوی دانشگاه تهران و ضرب و شتم و بازداشت دانشجویان ساکن در کوی دانشگاه، خواستار شناسایی، معرفی به مردم و مجازات فرماندهان و آمران نیروهای حمله کننده به کوی دانشگاه بوده ... در نهایت نسبت به تکرار سناریوی نخ نما و مهوع اعتراف گیری و صدور احکام سنگین برای اعضای دربند شورای مرکزی هشدار داده و تاکید می کنیم که این اعمال همانگونه که تاکنون بی اثر بوده از این پس نیز کوچکترین تاثیری دراراده خلل ناپذیر و مستحکم دانشجویان آزادخواه ... نخواهد داشت و همچنان خواب آشفته مستبدان را آشفته تر خواهیم کرد و اجازه استبدادی دیکتاتوری نظامی و دینی را براین خاک گلگون نخواهیم داد." مبارزه و مقاومت جنبش دانشجویی با وجود تمام فشارها و توطئه های واپس گرایان ادامه خواهد داشت و از این رهگذر جنبش سراسری ضد استبدادی نیز تقویت و استحکام می یابد!

قوه قضاییه، و رد صلاحیت گسترده وکلای دادگستری

قوه قضاییه تحت ریاست صادق لاریجانی در یک اقدام حساب شده و هماهنگ با ارگان های نظامی و امنیتی، با مداخله ای آشکار، استقلال عمل کانون وکلای دادگستری مرکز را نقض کرد.

در آستانه انتخابات بیست و ششمین دوره هیات مدیره کانون وکلای دادگستری مرکز، دادگاه عالی انتظامی قضات ۴۶ تن از وکلا را رد صلاحیت کرد، که در میان آنها نام روسای فعلی و سابق هیات مدیره کانون کلا به چشم می خورد.

در میان رد صلاحیت شدگان تعدادی از وکلای خوشنام و مردمی که درسالیان اخیر به مسئولیت حرفه ای، قانونی، اخلاقی و وجدانی خود بررغم فشارهای وارده بدون ترس و تردید عمل کرده اند، افرادی مانند، ناصرزرافشان، وکیل شجاع قتل های زنجیره ای، محمد علی دادخواه، عبدالفتاح سلطانی، نعمت احمدی، فریده غیرت و ... وجود دارند که نشانگر رد صلاحیت های برنامه ریزی شده و هدفمند به منظور تسلط بر نهادی قانونی چون کانون وکلای دادگستری است.

اینها در خصوص رد صلاحیت وکلای عضو کانون از جمله گزارش داده بود: "طبق تبصره ماده ۴ قانون کیفیت اخذ پروانه وکالت، تایید صلاحیت نامزدهای عضویت در هیات مدیره کانون وکلای دادگستری به دادگاه عالی انتظامی قضات واگذار شده است. در همین راستا اسامی ۷۹ نفر برای عضویت در هیات مدیره کانون وکلای دادگستری مرکز به این مرجع قضایی ارسال شد که روز گذشته (۱۴ اسفند ماه ۸۸) این دادگاه صلاحیت ۴۳ نفر را تایید و ۳۶ نفر مابقی را فاقد شرایط لازم برای عضویت در هیات مدیره این نهاد مدنی دانسته است ..."

به دنبال این اقدام که بی ارتباط با تحولات سیاسی کشور و نقش وکلای مستقل در دفاع از حقوق مردم و زندانیان سیاسی نیست، رئیس کانون وکلای مرکز با ارسال نامه ای به دادگاه عالی انتظامی قضات با اعتراض به رد صلاحیت نزدیک به نیمی از داوطلبان بیست و ششمین دوره انتخابات هیات مدیره کانون وکلای مرکز، خواستار پاسخگویی این مرجع قضایی گردید.

لازم به یادآوری است که تاکنون علت این رد صلاحیت ها رسماً اعلام نگردیده و مقامات مسئول در قوه قضاییه از پاسخ به این پرسش خود داری می کنند.

رد صلاحیت وکلای شجاع بخشی از سیاست محدود کردن هر چه بیشتر حقوق دموکراتیک افراد جامعه توسط ارتجاع حاکم و دستبرد به یکی از فعال ترین نهادهای مقابله با بی قانونی و قانون شکنی محسوب می شود.

تعمیم نظارت استصوابی به عرصه های مختلف زندگی اجتماعی از جمله نهاد مستقلی همچون کانون وکلای دادگستری بیانگر این واقعیت است که واپس گرایان تاب تحمل هیچ نهاد و ارگان خارج از حیطه نظارت و کنترل خود را ندارند و اختناق و خفقان سیاست واقعی و اصلی آنهاست!

این رد صلاحیت ها، آیا جز نقض خشن ضمانت های دادرسی عادلانه می تواند نام دیگری داشته باشد؟ هدف ارتجاع نابودی استقلال وکلا در محاکم قضایی است.

فراموش نکرده ایم که، آیین نامه جدید قوه قضاییه که براساس آن دیگر هیچ نهاد حقوقی-قضایی به طور مستقیم وجود نخواهد داشت، وقتی که انتشار یافت، بلافاصله با واکنش کانون وکلا روبه رو گردید. آیین نامه فوق، به قوه قضاییه این اجازه را می دهد که پروانه های وکالت صادر، بررسی و درعین حال، بنابه تمایل خود، آن را باطل کند. هنگام انتشار آیین نامه جدید، رئیس کانون وکلای دادگستری مرکز، محمد جندقی کرمانی پور، که اینک رد صلاحیت شده، با پافشاری بر اهمیت استقلال کانون وکلا به خبرنگاران گفته بود: "موضوع استقلال کانون های وکلا، برای همه وکلای کشور مساله مرگ و زندگی است، و وکلا اجازه نخواهند داد که بعد از پنجاه و سه سال زحمت پیشکسوتان وکالت برای استقلال، این دستاورد پایمال شود. ۷۰ میلیون ایرانی باید بتوانند وکیل انتخاب کنند و در محاکم، آزادانه، بدون ترس و واهمه حرفشان را بزنند..."

اقدامات قوه قضاییه از جمله آیین نامه جدید و عملکرد دادگاه عالی انتظامی قضات در رد صلاحیت وکلای مستقل و شجاع، کوششی برای از میان بردن استقلال کانون وکلا و به طور کلی تغییر مفهوم وکالت براساس قوانین ارتجاعی ارزیابی می گردد، و کاملاً و به طور مستقیم با تحولات صحنه سیاسی کشور پیوند دارد.

واپس گرایان درحالی که برای حفظ کودتای انتخاباتی و دولت برآمده از آن تمام تلاش خود را به کار گرفته اند، لحظه ای را برای نابود ساختن یکی از مهم ترین و موثرترین نهادهای حامی حقوق دموکراتیک مردم که دستاورد مبارزات ملی نیز هست، از کف نمی دهند.

استقلال کانون وکلا از ثمرات حکومت ملی دکتر محمد مصدق است. در زمان حکومت ملی و قانونی دکتر مصدق لایحه استقلال کانون وکلای دادگستری تصویب و به رسمیت شناخته شد. این قانون در سال ۱۳۳۴، هنگامی که دولت کودتایی شاه قصد داشت آن را پایمال سازد، با مبارزه وکلای مترقی که به عدالت حقوقی پایبند بودند، بار دیگر رسمیت یافت. اکنون واپس گرایان در فضای سرکوب کنونی، زمان را برای دستبرد به این دستاورد تاریخی مناسب دیده اند.

ارتجاع با برنامه ای دقیق می کوشد به موازات ایجاد جو رعب و وحشت و برقرار کردن سکوت گورستانی، با وابسته ساختن وکلا به دستگاه های حاکمیتی و نظارت و کنترل بر رفتار حرفه ای و مستقل وکلا، کانون وکلا را ضعیف و سرانجام ناکار آمد سازد.

رد صلاحیت وکلا و مداخله خشن در امور داخلی کانون وکلای دادگستری هدفی جز نهادینه کردن خودسری، قانون شکنی و جنایت ندارد. حمایت از مبارزه وکلای شرافتمند و مستقل، پشتیبانی از حقوق غیر قابل تردید مردم و تضمین دادرسی عادلانه و بی طرفانه قلمداد می گردد.

اهمیت وجود نهاد مستقل وکلا به ویژه در اوضاع حساس کنونی بر کسی پوشیده نیست. می باید همصدا و یکپارچه از مبارزه وکلای دادگستری برای حفظ استقلال کانون وکلا در برابر اقدامات ارتجاع قاطعانه حمایت کرد.

حمایت بین المللی نیروهای ترقی خواه و کمونیست ها از جنبش مردم ایران

همبستگی جهانی گسترده نیروهای دموکرات، احزاب کمونیست و ترقی خواهان جهان با مبارزات مردم ایران برای دموکراسی، صلح و عدالت اجتماعی در هفته های گذشته ادامه داشته است. پیام های همبستگی احزاب برادر، نامه ها و قطعنامه های اتحادیه های کارگری در حمایت از مبارزه زحمتکشان ایران، و اعلامیه ها و بیانیه های سازمان های زنان مترقی جهان در رابطه با قوانین ارتجاعی مصوبه رژیم و ادامه سرکوب خشن حقوق زنان در پاسخ به افشای گری های پیگیر فعالان حزب توده ایران و اطلاعات موثق ارائه شده در رابطه با سرکوب جوانان و دانشجویان ایران در هفته های اخیر عکس العمل های قابل توجهی داشته اند. پیام این همبستگی جهانی صریح و مشخص است: کمونیست ها، محافل دموکراتیک و سازمان های مترقی مدافع حقوق زنان، جوانان و اتحادیه های کارگری در جهان از مبارزه مردم زحمتکش ایران برای صلح، حقوق بشر، دموکراسی و عدالت اجتماعی حمایت می کنند. نامه مردم به انعکاس اخبار این همبستگی ادامه خواهد داد.

بیانیه فدراسیون جهانی جوانان دموکراتیک در مورد اوضاع ایران

زحمتکشان یکی از مشخصه های کلیدی تظاهراتی است که در تهران و شهرهای بزرگ ایران صورت گرفته و می گیرد. سازمان جوانان کمونیست بریتانیا همبستگی خود را با همه نیروهای ترقی خواه، چپ، و دموکراتیک ایران اعلام می کند، از جمله با جوانانی که در راه صلح و دموکراسی واقعی و ترقی اجتماعی پیکار می کنند.

سازمان جوانان کمونیست با تأثیر مطلع شده است که از دسامبر ۲۰۰۹ (آذر ۸۸) تا کنون ۲۰۰ تن از فعالان دانشجویی و جوانان توسط نیروهای امنیتی دستگیر شده اند. بنا بر گزارش هایی که از سازمان جوانان حزب توده ایران به دست ما رسیده است، بسیاری از رهبران و فعالان سازمان سراسری دانشجویی ایران موسوم به «دفتر تحکیم وحدت» دستگیر شده اند. گزارش های دیگر حاکی از آن است که رهبران دانشجویان را با هدف تقبیح و محکوم کردن سازمان شان و انکار مواضع خود، و نیز موافقت با انحلال این نهاد دانشجویی سراسری مورد فشارهای غیرقابل تحملی قرار داده اند.

هدف رژیم، ممنوع کردن فعالیت دفتر تحکیم است. دانشجویانی که حاضر به همکاری نباشند محکوم به زندان های طولانی مدت می شوند. در طول دو ماه گذشته، ۱۱ دانشجو در مجموع به ۷۲ سال زندان محکوم شده اند. طی ۱۰۰ سال گذشته جوانان و دانشجویان ایران نقش مهمی در تحولات سیاسی عمده ایران ایفا نموده اند. آنها همیشه یکی از گردان های اصلی جنبش انقلابی ایران بوده اند. نقش آنها قبل از و در جریان انقلاب مردمی، دموکراتیک و ضد امپریالیستی فوریه ۱۹۷۹ (بهمن ۵۷) و پس از آن، الگویی است برای تمام جوانانی که در مبارزه ضد امپریالیستی در راه صلح و ترقی شرکت دارند. سازمان جوانان کمونیست بریتانیا به دانشجویان قهرمان ایران و پیکار آنان در راه دموکراسی واقعی، صلح و پیشرفت درود می فرستد.

بر اساس گزارش های رسیده، دو تن از دستگیرشدگان در ۲۸ ژانویه (۸ بهمن) اعدام شده اند و به زودی قرار است که ۹ تن دیگر نیز اعدام شوند. یکی از اعدام شدگان فقط ۱۹ سال داشت. به نظر می آید که رژیم ایران در صدد مرعوب کردن تظاهرکنندگان است تا آنها را از ادامه مبارزه علیه سیاست ها و اقدام های سرکوبگرانه مقام های ایران باز دارد. چهل و پنجمین گنجره سازمان جوانان کمونیست بریتانیا قاطعانه این یورش ها را محکوم می کند و از مقام های ایرانی می خواهد که به حمله به سازمان های دانشجویی و جوانان در ایران پایان دهد.

این کنگره، امر کارزار در راه متوقف کردن اعدام ها و آزادی زندانی های سیاسی را که تنها «جرم» آنها مبارزه در راه منافع مردم است، در دستور کار سازمان جوانان کمونیست قرار می دهد. در عین حال، ما هر گونه سوء استفاده از بحران سیاسی جاری را توسط بریتانیا و آمریکا و دیگر قدرت های امپریالیستی، و دخالت آنها را در این منطقه به صراحت مردود و محکوم می دانیم. سازمان جوانان کمونیست معتقد است که این تنها مردم ایران هستند که حق تعیین سرنوشت و آینده کشورشان را دارند. سازمان جوانان کمونیست بریتانیا جنبش کارگری و مترقی

تشدید وخامت اوضاع در چند هفته اخیر در ایران موجب نگرانی عمیق فدراسیون جهانی جوانان دموکراتیک است. این کشور بار دیگر در قلب توفان قرار گرفته است و وخامت اوضاع، زندگی مردم ایران را تهدید می کند و آنها را نه تنها از بسیاری از حقوق بنیادی شان در عرصه آزادی و استقلال، بلکه از حقوق دموکراتیک شان نیز محروم می کند. در ماه های پس از انتخابات اخیر، جنبش جوانان و دانشجویان خواهان اصلاحات و دگرگونی هایی در سطح حکومت، و خواستار حقوق اجتماعی بیشتری بوده است. سیل ده ها هزار نفری جوانان، که بسیاری از آنان خواست های اجتماعی و اقتصادی موثقی را مطرح می کردند، خیابان ها را پر کرده بود. اما دولت با بی توجهی به حقوق آنها با این اعتراض ها مقابله و تلاش کرد تا از جمع شدن آنها و ابراز خواست هایشان جلوگیری کند. هم زمان، نیروهای جهانی، و به طور عمده نیروهای امپریالیستی، تلاش کردند با سوء استفاده از این حرکت درونی، فشار بیشتری بر کشور ایران وارد سازند و زمینه را برای تحریم های سخت تر فراهم کنند، که ضربه اصلی آن بر مردم ایران وارد خواهد آمد. در ضمن، آمریکا و اسرائیل با لحنی جنگ افروزانه و با دستاویز قرار دادن برنامۀ هسته ای ایران، زمینه را برای گام های بعدی آماده می سازند. ما علیه هر گونه ابزار و شکل دخالت، از نظامی و اقتصادی و سیاسی، با همبستگی تمام عیار در کنار جوانان و دانشجویان ایران ایستاده ایم و از خواست های برحق آنها در راه ایجاد کشوری بهتر با آزادی های سیاسی و حقوق دموکراتیک برای همه مردم حمایت می کنیم.

به نقل از خبرنامه فدراسیون جهانی جوانان دموکراتیک - فوریه ۲۰۱۰

قطعنامه مصوبه ۴۵مین گنجره سازمان جوانان کمونیست بریتانیا ۷ مارس ۲۰۱۰ (۱۶ اسفندماه ۱۳۸۸)

همبستگی با جوانان ایران
سازمان جوانان کمونیست (YCL) با نگرانی تحولات و وقایع اخیر ایران را پیگیری کرده است. در سراسر ایران علیه تقلب انتخاباتی و برای ایجاد تغییراتی دموکراتیک، تظاهرات اعتراضی عظیمی توسط مردم صورت گرفت. مشارکت فعالانه جوانان، دانشجویان، زنان و

چگونه ۸ مارس، روز زن و روز همبستگی رزمجویانه زنان جهان در تاریخ ثبت شد

زنان در بسیاری از کشورهای جهان هر ساله روز ۸ مارس را با شکوه هر چه تمام تر جشن می گیرند. اما امسال جشن ۸ مارس مناسبت دیگری نیز دارد. امسال ۸ مارس، روز تجدید عهد رزمجویانه زنان جهان بر ضد نابرابری ها و تبعیض ها و پیکار برای ساختن جهانی عاری از فقر و جنگ و تبعیض جنسیتی، صد ساله شد و جنبش جهانی زنان با پشت سر گذاشتن سده پرتلاطمی که دو جنگ بزرگ و جنگ های دیگری را بر تارک خود دارد، به نیروی موثر و سازنده در تحولات سیاسی جهان تبدیل شده است که از مهم ترین دستاوردهای آن از حضور گسترده زنان در روند برابری و آزادی خواهی، صلح طلبی، حفظ محیط زیست و مبارزه برای لغو هرگونه تبعیض و خشونت را می توان نام برد.

تاریخچه ۸ مارس نه تنها یادآور اولین مبارزات خونین و حق طلبانه زنان کارگر و مبارزه صدساله زنان با نابرابری ها و تبعیض هاست، بلکه این روز با نام و خاطره بنیانگذار آن، کمونیست آلمانی کلارا زتکین، از رهبران جنبش جهانی کارگری واز مبارزان نامدار جنبش زنان عجین شده است، که او اولین بار در کنفرانس جهانی زنان سوسیالیست ۱۹۱۰ آن را پیشنهاد داد. پیشینه ۸ مارس به مبارزات خونین زنان کارگر صنایع نساجی آمریکا باز می گردد. همزمان با رشد سرمایه داری، اولین مبارزات زنان بر ضد استثمار بی رحمانه زنان و کاهش ساعات کار در نیمه دوم قرن نوزدهم اتفاق افتاد. در سال ۱۸۷۵ زنان کارگر نساجی نیویورک که خواهان افزایش دستمزد و کاهش ساعات کار روزانه (کمتر از ۱۰ ساعت در روز) بودند، تظاهرات مسالمت آمیزی به راه انداختند که با گلوله پاسخ داده شد. عده ای کشته و بسیاری دستگیر و برخی از کار اخراج شدند. اما بررغم سرکوب خونین دولتی، تظاهرات و مبارزه زنان در سال های بعد نیز در سطحی گسترده تر پیگیری شد، و شعارها نیز علاوه بر پایان بخشیدن به کار طاقت فرسا، به خاتمه بخشیدن به بهره کشی از کودکان و حق رای زنان ارتقاء پیدا کرد. این اعتراضات که از طرف سازمان های سوسیالیست و کارگری حمایت می شد، نه فقط در آمریکا، بلکه در اروپا نیز گسترش یافت و خواسته های برابر خواهانه از جمله داشتن حق رای از مبرم ترین شعارهای آن زمان گردید. در سال ۱۹۰۸ در پی اعتصاب کارگران نساجی در مانهاتن نیویورک، به دنبال سرکوب کارگران در کارخانه به روی کارگران بسته شد تا مانع تماس آنان با اتحادیه و گسترش اعتصاب به سایر کارخانه ها شوند. با آتش گرفتن بخشی از کارخانه ۱۲۹ زن کارگر در آتش سوختند و عده کمی توانستند جان خود را نجات دهند، و به این ترتیب مبارزات مسالمت آمیز زنان باردیگر با خشونت دمدنشانه پلیس حامی سرمایه روبه روشد.

در روزهای ۲۸-۲۶ اگوست سال ۱۹۱۰ کنفرانس جهانی زنان سوسیالیست با شرکت بیش از صد نماینده از ۱۷ کشور مختلف تشکیل شد. با اینکه در این کنفرانس حق داشتن رای از مسائل مرکزی بود، اما در همین نشست نمایندگان زن به پیشنهاد کلارا زتکین مبنی بر اعلام ۸ مارس به عنوان روز جهانی زن صحنه گذاشتند و در سال بعد رسماً "انترناسیونال دوم" ۸ مارس را روز زن اعلام کرد. اولین ۸ مارس در همین سال در کشورهای آلمان، اتریش، سوئیس و آمریکا جشن گرفته شد. تنها در آلمان (۱ میلیون زن و مرد در تظاهرات شرکت داشتند که کمی بعد در هلند، فرانسه، سوئد، روسیه و چکسلواکی، و در سالهای ۱۹۲۰ در چین، ژاپن، انگلیس، فنلاند، لهستان، بلغارستان، ترکیه و ایران روز ۸ مارس به عنوان روز زن گرامی داشته شد (اولین ۸ مارس ایران در سال ۱۹۲۱ مطابق با ۱۳۰۰ شمسی توسط "جمعیت پیک نسوان" در رشت برگزار شد).

پس از انقلاب اکتبر، روز جهانی زن به شکل بسیار وسیع در سراسر اتحاد جماهیر شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی جشن گرفته می شد. در سال های جنگ و در زمانی که فاشیسم در اروپا حاکم بود، هر چند مراسم این روز ممنوع اعلام شده بود، اما زنان مبارز همچنان در هر شرایطی آن را برپا می داشتند. بعد از جنگ خانمانسوز نیز مبارزه در راه صلح به خواسته های زنان اضافه شد. در سال ۱۹۴۵ "فدراسیون دمکراتیک بین المللی زنان" پایه گذاری شد، که یکی از قوی ترین سازمان های زنان است که از نمایندگان ۱۳۰ کشور تشکیل شده است و در نشست های مختلف از جمله کنفرانس های نوبتی زنان که از طرف سازمان ملل برگزار می شود شرکت فعال و در تنظیم اسناد آن نقش موثر دارد. سازمان ملل متحد رسماً در سال ۱۹۷۵ هشتم مارس را روز جهانی زن اعلام داشت. کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض در سال ۱۹۷۹ به تصویب مجمع عمومی سازمان رسید که تا امروزه امضای بیش از ۱۸۶ کشور جهان رسیده است.

به این ترتیب ۸ مارس نماد مبارزات پیگیرانه زنان جهان و روز همبستگی و تجدید عهد برای مبارزه برای رسیدن به دنیایی بهتر، دنیایی عاری از ستم جنسی و طبقاتی و فقر و خشونت و جنگ، جای خود را با خطوطی زرین در تاریخ مبارزات توده ها به ثبت رسانید. امروز جنبش مستقل و پرتوان زنان نقشی موثر و سازنده در تحولات جهانی و در حرکت های ترقی خواهانه و مردمی ایفا می کند.

ادامه همبستگی نیروهای مترقی...

بریتانیا را فرا می خواند که بی درنگ به سازماندهی فعالیت های همبستگی با جوانان و دانشجویان ایران بپردازد که در راه صلح، دموکراسی و عدالت اجتماعی پیکار می کنند.

کمیته اجرایی سازمان جوانان کمونیست بریتانیا

پیام همبستگی جوانان فیلیپین

با سلام.

من کین راموس، صدر کنونی «پسران و دختران مردم» (ANAKBAYAN) هشتم که یک سازمان جوانان در فیلیپین است.

شنیدن اخبار دستگیری های گسترده و صدور احکام ناعادلانه برای فعالان دانشجویی در ایران، مایه نگرانی شدید فعالان دانشجویی و جوانان فیلیپین است. ما به خوبی درک می کنیم که یک دولت، زمانی که پاسخگوی نیازهای مردم خودش نباشد، تا چه حد می تواند سرکوبگر و یکسره فاشیست باشد. اینجا در فیلیپین نیز ما شاهد حملات مشابهی از سوی دولت غیرقانونی و فاشیست خودمان هستیم.

ما همبستگی خود را با جوانان و دانشجویان ایران اعلام می کنیم.

کین راموس
صدر کنونی
ANAKBAYAN

حزب کمونیست برزیل بیانیه مشترک احزاب کمونیست جهان را امضاء می کند!

به دنبال انتشار بیانیه مشترک بیش از ۵۰ حزب کمونیست- کارگری جهان در رابطه با به اقدامات سرکوبگرانه رژیم و از جمله دستگیری تظاهرکنندگان و صدور احکام اعدام پس از تظاهرات روز عاشورا و اعلام همبستگی با زحمتمکشان کشور رهبری حزب کمونیست برزیل در پیامی به حزب توده ایران به حمایت کنندگان این بیانیه پیوست. متن کامل این بیانیه و اسامی ۵۳ حزب امضاء کننده در شماره های گذشته نامه مردم منتشر شده است.

رفقای گرامی،

از طرف حزب کمونیست برزیل (PCB)، ما همبستگی خود را با کمونیست ها، اعضا و دوستان حزب توده ایران در مبارزه شان علیه امپریالیسم و در راه دموکراسی و حقوق زحمتمکشان اعلام می کنیم. همچنین، از شما درخواست می کنیم امضاء حزب ما را به جمع حمایت کنندگان بیانیه مشترک اضافه کنید.

با احترام،

ایوان پینه پیرو - دبیرکل حزب کمونیست برزیل (PCB)

امیلیسون کوستا - دبیر شعبه روابط بین المللی حزب کمونیست برزیل (PCB)

دستمزد کارگران پایین تر از نرخ واقعی تورم

مبارزه زحمتکشان برای دستمزد عادلانه ادامه خواهد داشت

تصویب و اعلام میزان حداقل دستمزد کارگران و زحمتکشان برای سال ۸۹، این بار با حساسیت ناشی از تحولات سیاسی کشور همراه بود و به همین علت نیز، چگونگی تعیین میزان حداقل دستمزدها، طی هفته های اخیر در مرکز توجه جنبش کارگری، احزاب و نیروهای ترقی خواه و طیف گسترده فعالان و مبارزان جنبش ضد استبدادی کنونی قرار داشت. حساسیت فوق العاده این موضوع، هنگامی بیشتر خودنمایی می کند که مساله قانون هدفمندسازی یارانه ها نیز پس از تصویب مجلس و علی رغم کشمکش شدید و حاد درون حکومتی پسران، قرار است در سال ۸۹ به مورد اجرا گذاشته شود، بنابراین در آخرین هفته های سال ۸۸ تعیین میزان حداقل دستمزد کارگران تورم با تاثیر سیاسی-اجتماعی انکار ناپذیری است، که به نوبه خود رابطه تنگاتنگ جنبش کارگری با مبارزات سراسری ضد استبدادی و لزوم تقویت نقش زحمتکشان در مقابله با ارتجاع و دولت ضد ملی کودتا را نشان می دهد.

در همین چارچوب، از مدتی قبل همزمان با بحث و گفت و گو راجع به طرح تحول اقتصادی، قانون هدفمند سازی یارانه و آزادسازی اقتصادی، واپس گرایان با برنامه ای دقیق کوشیدند، از حساسیت موضوع تعیین حداقل دستمزدها کاسته و نظر زحمتکشان را از تمرکز بران منحرف نمایند. در عین حال دولت کودتا با تاکید بر آزادسازی اقتصادی برپایه نسخه های صندوق بین المللی پول و بانک جهانی تلاش داشت مانع از افزایش دستمزدها برای سال ۸۹ شود. در این خصوص معاون وزیر اقتصاد و سخنگوی کار گروه طرح تحول اقتصادی در اولین گردهمایی آموزشی شورای اصناف کشور به تاریخ سوم اسفند ماه ۸۸ با صراحت خاطر نشان ساخته بود: "باید از افزایش دستمزدها در سال آینده (۸۹) جلوگیری شود... یکی از دغدغه های ما این است که در زمان اجرای طرح... کارگران هزینه زندگی خود را به کارفرما منتقل نکنند...". همچنین نمایندگان کانون عالی کارفرمایان طی یک نشست که گزارش آن در ایلنا ۱۴ اسفند ماه انتشار یافت با اشاره به همکاری نمایندگان کارگران (تشکل های وابسته به رژیم) در خصوص خروج کارگاه های زیر پنج و ده نفر از شمول قانون کار خواستار برخورد مشابه برای مساله دستمزدها هنگام اجرای قانون هدفمندسازی یارانه ها شدند. از دیگر سو اعضای اتاق بازرگانی تهران نیز با هشدار به تشکل های کارگری در زمینه تعیین حداقل دستمزدها تاکید کرده بودند: "... پشتیبانی یک طرفه از کارگران مشکل بزرگی است و اگر حتی ۲۰ درصد افزایش دستمزد داشته باشیم این به معنی ریزش (بخوان بیکاری و اخراج) ۲۰ درصدی کارگران در سال آینده (۸۹) خواهد بود."

با این مقدمات، سرانجام پس از تاخیری حساب شده، شورای عالی کار با حضور شخص وزیر کار و امور اجتماعی در جلسه بعد ظهر روز شنبه ۲۲ اسفند ماه، حداقل دستمزد کارگران را فقط با ۱۵ درصد، خوب توجه کنید ۱۵ درصد افزایش نسبت به دستمزد سال گذشته، ۳۰۳ هزار و ۴۸ تومان تصویب و اعلام نمود. خبرگزاری ایلنا ۲۲ اسفند ماه در این باره نوشت: "حداقل دستمزد کارگران برای سال ۸۹، مبلغ ۳۰۳ هزار و ۴۸ تومان تعیین شد. براساس این مصوبه که به تایید و امضای تمامی اعضای شورای عالی کار رسیده است، حداقل مزد کارگران در سال جدید ۱۵ درصد افزایش یافت. این افزایش بر مبنای نرخ تورم ۱۱ درصدی بانک مرکزی صورت گرفته است."

ایلنا در ادامه افزود: "... سایر سطوح مزدی نیز به میزان ۷ درصد آخرین مزد ثابت یا مبنای سال جاری به اضافه روزانه ۷۰۱ تومان افزایش خواهد یافت. شورای عالی کار برای سال ۸۹ مبلغ پایه سنوات کارگران را مبلغ ۲۰۰ تومان تعیین کرد و بن کارگری را به ۲۰ هزار تومان در ماه افزایش داد. شخص وزیر کار هنگام امضای مصوبه گفت در این مورد با رییس بانک مرکزی صحبت شده و قرار نیست که مصوبه مورد بازنگری قرار گیرد."

به این ترتیب همانگونه که انتظار می رفت، امسال نیز ارتجاع

حاکم حداقل دستمزدی را برای کارگران و زحمتکشان مقرر ساخت که بسیار پایین تر از نرخ واقعی تورم است. درست یک روز پیش از اعلام میزان حداقل دستمزدها، علیرضا محجوب در گفت و گو با خبرنگاری ایلنا گفته بود: "کارگران نصف مزد واقعی را می گیرند. سال ۸۹، سال هدفمند سازی یارانه هاست پس حداقل مزد جدید باید براساس سید هزینه کالاهای شاخص کارگری تعیین شود. در ۲۰ سال گذشته شورای عالی کار حداقل مزد را فقط بر مبنای آمار بانک مرکزی افزایش داده است... در این سال ها میان عدد محاسبه شده توسط بانک مرکزی با عددی که از محاسبه هزینه کالاهای مصرفی کارگران به دست آمده تفاوت فاحش وجود دارد، بر همین اساس در سال های پس از جنگ مزد کارگران هیچگاه براساس هزینه های زندگی افزایش نیافته است. محاسبه های تخمینی نشان می دهد که برای سال ۸۹ حداقل مزد نباید از ۵۲۶ هزار تومان در ماه کمتر باشد. از آنجا که سال ۸۹ سال شروع هدفمند کردن یارانه ها و آزادسازی اقتصادی خواهد بود، باید حداقل مزد این سال بر مبنای سید هزینه کالاهای شاخص کارگری و سال مزدی ۵۸ تعیین شود... براساس آمار موجود، چون در سال ۵۸ (سال نخست پیروزی انقلاب) برای نخستین بار در کشور، میان دستمزد با هزینه زندگی رابطه سر به سری ایجاد شد. قرار بود تا در سال های بعدی برای تعیین حداقل مزد، سال ۵۸ به عنوان سال شاخص قرار گیرد اما با مخالفت کارفرمایان... این مساله هیچگاه محقق نشد."

دو نکته بسیار مهم که در بررسی علت افزایش ۱۵ درصدی دستمزدها که بسیار پایین تر از نرخ واقعی تورم است، باید در نظر گرفت عبارتند از: تبانی و قرار مشترک میان دولت و کلان سرمایه داران بر سر افزایش ۱۵ درصدی و آمار غیر واقعی تورم ۱۱ درصدی که توسط بانک مرکزی مبنای تعیین حداقل دستمزدها قرار گرفته است. اتاق بازرگانی یعنی لانه و ستاد سرمایه داری غیر مولد کشور ما پیش از تشکیل جلسات شورای عالی کار نظر خود را با صراحت در خصوص چگونگی میزان دستمزدها در چارچوب اجرای قانون هدفمند سازی یارانه به دولت کودتا ارایه و انتقال داده بود که اتفاقا این نظر با موافقت دولت احمدی نژاد نیز همراه شد و در حقیقت این هماهنگی یا بهتر گفته باشیم تبانی مبنای مصوبه شورای عالی کار قرار گرفت. یحیی آل اسحاق رییس اتاق بازرگانی تهران ضمن مخالفت با افزایش بیش از ۱۵ درصدی دستمزدها برای سال ۸۹ به خبرنگار ایلنا ۲۱ اسفند ماه یادآور شده بود: "اگر این موضوع به سمت یک بعدی برود حتما به مشکل برمی خورد... البته بعید می دانم افزایش مزدی نباشد، یک تصمیم همه جانبه در مورد مزد برای همه موثر است..."

از سوی دیگر و در پیوند با همین موضوعگویی باید به آمارسازی دروغین بانک مرکزی اشاره داشت. هر سال بانک مرکزی با هدف جلوگیری از افزایش واقعی دستمزدها آماری ساختگی و نادرست از نرخ تورم را اعلام می کند و شورای عالی کار نیز با مینا قراردادن این آمار نادرست میزان حداقل دستمزد کارگران را تعیین می کند. ایلنا در این باره دوم اسفند ماه گزارش داده بود: "نقطه های بانک مرکزی بالای جان کارگران شده است. پیام دولت این است که از این پس هر بار تورم سالانه و نقطه به نقطه (تورم ماهیانه و جزروم آن) باهم سنجیده می شوند و هر کدام کمتر بود، ملاک تعیین دستمزد قرار می گیرد..."

امسال این اقدام همراه با انکار اثرات تورمی قانون هدفمند سازی یارانه شده است. دستمزد کارگران برای سال ۸۹ بر پایه آمار بانک مرکزی که نرخ تورم را ۱۱ درصد محاسبه کرده، مقرر گردیده است و این در حالی ست که معاون وزیر اقتصاد و سخنگوی رسمی طرح تحول اقتصادی دقیقا یک روز پیش از جلسه شورای عالی کار و اعلام حداقل دستمزدها طی یک سخنرانی برای طلاب و روحانیون مدرسه قیصیه قم اعتراف کرده بود: هدفمند سازی یارانه ها فقط ۱۲ درصد به تورم موجود اضافه می کند (به نقل از روزنامه دنیای اقتصادی شنبه ۲۲ اسفند ۸۸) پس در بهترین حالت، یعنی اگر آمار ساختگی بانک مرکزی را معیار قرار دهیم با اجرای هدفمند سازی یارانه ها ۱۲ درصد به ۱۱ درصد تورم افزوده شده و میزان آن به ۲۳ صدر می رسد، آیا دستمزدها با این آمار حکومتی همخوانی دارد؟! به عبارت دیگر حتی با آمارهای ساختگی نیز میزان حداقل دستمزد کارگران برای سال ۸۹ بسیار پایین تر از نرخ تورم می باشد!

مبارزه برای افزایش دستمزدها مطابق با نرخ واقعی تورم در سال ۸۹ یکی از عرصه های اصلی نبرد جنبش کارگری میهن ما با ارتجاع حاکم و دولت نامشروع احمدی نژاد است. تا مادامیکه سیاست های اقتصادی مبتنی بر خصوصی سازی و آزاد سازی اقتصادی و واگذاری واحدها و طرح های اقتصادی به ارگان های نظامی بویژه سپاه پاسداران ادامه داشته باشد، باید شاهد وخامت هرچه بیشتر زندگی و پایمال شدن امنیت شغلی کارگران و زحمتکشان باشیم. مبارزه برای افزایش واقعی دستمزدها مطابق نرخ تورم، رابطه ناگسستگی با جنبش ضد استبدادی و به عقب راندن و سرانجام به زیر کشیدن دولت کودتا دارد. باید با سازماندهی و کار خستگی ناپذیر در میان توده های کارگر، ضرورت تقویت نقش زحمتکشان در مبارزه با ارتجاع و استبداد را برای آنان روشن ساخت. طبقه کارگر ایران در سال ۸۹ بدون تردید علی رغم دشواری های عینی و ذهنی برای تامین منابع صنفی و سیاسی خود با آمادگی و توان بیشتری به رویارویی با دولت کودتا خواهد پرداخت!

اخیر و پیامدهای به شدت منفی آن، برای نیروهای مترقی حائز اهمیت زیادی است. مخالفت با رویکرد نظامی‌گرایانه‌ای که در اتحادیه اروپا دنبال می‌شود، مدت‌هاست که ادامه دارد. گسیل نیروهای نظامی اتحادیه اروپا به کشورهای مثل

بوسنی و هرزگوین، کوسوو، لبنان، افغانستان، عراق، چاد و جمهوری آفریقای مرکزی، و به علاوه، ایجاد ارتش اروپا و نیروهای واکنش سریع، نشانه‌های نگران‌کننده‌ای هستند.

رویدادهای نپال به واقع بسیار حساس‌اند. به همین دلیل، جلسه شورای جهانی صلح و کنفرانس صلح منطقه آسیا هر دو در پی یافتن راه‌هایی بودند برای به پیش بردن روند تدوین و اجرای قانون اساسی و در پیش گرفتن یک راهکار مسالمت‌آمیز در روند رخدادهای سیاسی نپال که اثر جنگ‌های تقریباً ده ساله مقاومت نیروهای مائوئیست را بر خود دارد.

به اعتقاد ما، که از کشوری می‌آییم که سال‌ها درگیر جنگی رهایی بخش بوده و دست آخر از راه گفتگو توانست مسائلش را حل و فصل کند، فرآیند برقراری صلح و تعهد طرف‌های سیاسی درگیر در نپال برای دست یافتن به یک راه حل سیاسی همه‌جانبه و مسالمت‌آمیز، عواملی کلیدی در رخدادهای آتی این کشور هستند، همان‌طور که در آفریقای جنوبی هم بود. کنفرانس منطقه‌ای صلح بر اهمیت صلحی پایدار تأکید کرد که هسته اصلی آن توجه اساسی و استراتژیکی به آرمان‌های مردم در کل، و به‌ویژه آرمان‌ها و خواست‌های طبقه کارگر و فرودستان روستاست.

نامه مردم - در مورد خاورمیانه چه بحث‌هایی شد؟

درباره اهمیت تلاش‌هایی بحث شد که باید به منظور ارتقای کارزار ضد امپریالیستی و تحقق و برقراری یک مصالحه سیاسی پایدار به سود مردم فلسطین به عنوان کلید برقراری صلح در این منطقه صورت گیرد. همچنین، بحث‌هایی داشتیم پیرامون مسئله گسترش سلاح‌های هسته‌ای. در این مورد نیز صحبت شد که اعضای پیوسته و وابسته شورای جهانی صلح در ماه‌های آتی باید به طور جدی به موضوع منع و کاهش سلاح‌های هسته‌ای بپردازند، از جمله در چارچوب کنفرانس و سمینارهایی که در ماه‌های آتی برگزار خواهند شد، از قبیل گردهمایی نیویورک در نیمه اول امسال (۲۰۰۹).

مصاحبه نامه مردم با کریس ماتل‌هاکو، دبیر شعبه روابط بین‌المللی حزب کمونیست آفریقای جنوبی درباره

کنفرانس صلح آسیا در کاتماندو - نپال

به ابتکار «شورای جهانی صلح» اخیراً کنفرانس با اهمیتی به میزبانی «شورای صلح و همبستگی نپال» در کاتماندو، پایتخت نپال، برگزار شد. در این کنفرانس که رفیق مداو کومارنپال، نخست وزیر نپال، آن را افتتاح کرد و از جمله گروهی از سیاستمداران برجسته این کشور در آن شرکت داشتند، ادامه و تشدید وضعیت وخامت آمیز در سطح بین‌المللی و به ویژه تحولات منطقه آسیا - اقیانوس آرام مورد بررسی قرار گرفت و در رابطه با آن اظهار نگرانی شد.

بیانیه نهایی اجلاس کاتماندو متذکر می‌شود که منطقه آسیا - اقیانوس آرام هنوز به عنوان یکی از مناطقی مطرح است که امکان قوی جنگ و برخورد نظامی و تبدیل شدن به سکوی شروع تحریکات نظامی و درگیری‌های مسلحانه و همچنین تشدید نظامی‌گری و مداخله جویی که می‌تواند صلح و امنیت را در آسیا و در جهان به خطر بیندازد، در آن وجود دارد. بیانیه، مداخله نظامی ایالات متحده و ناتو را به مثابه اقدامی عامدانه به منظور در دست گرفتن تقاطع مهم مناطق جنوبی، مرکزی و غربی قاره آسیا قلمداد کرد. بیانیه، نقش «سازمان همکاری شانگهای» را به مثابه نیروئی که می‌تواند به عامل قدرتمندی در ایجاد و حفظ ثبات در منطقه آسیای صغیر تبدیل گردد، مورد تأیید قرار داد.

کنفرانس صلح آسیا شعار و کارزار شورای جهانی صلح برای امحاء همه سلاح‌های اتمی، و حق هر ملتی برای استفاده صلح آمیز از تکنولوژی هسته‌ای را مورد حمایت قرار داد. «نامه مردم»، در پایان کنفرانس و جلسه هیئت دبیران شورای جهانی صلح که در مجاورت کنفرانس برگزار شد، مصاحبه کوتاهی با رفیق کریس ماتل‌هاکو، دبیر شعبه روابط بین‌المللی کمیته مرکزی حزب کمونیست آفریقای جنوبی و نماینده برجسته قاره آفریقا در شورای جهانی صلح در رابطه با کنفرانس صلح آسیا انجام داد که متن آن را در زیر می‌خوانید.

نامه مردم - موضوع اصلی جلسه اخیر شورای جهانی صلح در کاتماندو (نپال) چه بود؟

این جلسه یک نشست عادی دبیرخانه شورای جهانی صلح بود که پیش از کنفرانس صلح منطقه آسیا به میزبانی شورای همبستگی و صلح نپال برگزار شد. از همان زمان برگزاری جلسه پیش در دمشق (آبان ۸۸)، ضرورت یک گردهمایی برای تبادل نظر و تحلیل رویدادهای بحرانی احساس می‌شد، از جمله بررسی نقش و عملکرد سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) در دوران موجودیت نزدیک به ۶۱ ساله اش به عنوان ابزار سرکوب و نظامی‌گری امپریالیستی، که امروزه مرتکب اشتباه‌های مهلکی یکی پس از دیگری می‌شود، از جمله در سطح دیپلماتیک. امسال ناتو در پرتغال نشست می‌خواهد داشت تا استراتژی جدیدی را تدوین کند که با توجه به ماهیت این سازمان می‌توان گفت که مضمون این استراتژی، به خدمت در آوردن نیروهای نظامی بیشتر و افزایش حوزه نفوذ آن در اتحادیه اروپا و نیز به طور کلی در کشورهای امپریالیستی خواهد بود. اکنون دیگر ثابت شده است که به اصطلاح «جنگ برضد ترور» سفسطه و فریبی بیش نبوده و نیست، و به همین دلیل هم نیروهای مخالف آن گسترش یافته‌اند. باید از این حرکت ضدامپریالیستی، ضد جنگ و سوسیالیستی بهره گرفت.

نامه مردم - موضوع محوری کنفرانس صلح آسیا چه بود؟

کنفرانس صلح منطقه آسیا که از سوی شورای همبستگی و صلح نپال تدارک دیده و برگزار شد (۲۱ و ۲۲ اسفند ۸۸) در حقیقت، و با توجه به دگرگونی‌های سیاسی - اجتماعی جاری در آن کشور، رویدادی مهم بود. اهمیت این کنفرانس همچنین در تلاش‌های نیروهای مترقی چپ در منطقه بود که در شرایط اوج‌گیری جنگ امپریالیستی در پاکستان و عراق، رخدادهای اخیر در یمن و شبه جزیره عربستان سعودی، ناآرامی‌های سیاسی در برمه، و به طور کلی مجموعه به هم پیوسته این رویدادها مبارزه می‌کنند. توجه به پیوند این رویدادها با استراتژی امپریالیسم در راه برافروختن شعله‌های جنگ در همه جای دنیا به منظور ادامه گسترش سرکردگی اش در بحبوحه بحران اقتصادی عمیق

ادامه اعلامیه کمیته مرکزی حزب ...

و پیکار، پیروزی کاوه آهنگر بر ضحاک جشن گرفته اند و با وجود تلاش اشغالگرانی که در طول قرون بی شمار بر میهن ما حکومت کردند، این سنت خجسته همچنان پابرجاست. امسال نیز غاصبان حکومت و ادامه دهندگان راه ضحاک و دشمنان مردم میهن ما تلاش می کنند تا با فتوا صادر کردن ولی فقیه ارتجاع و انصارش و غیر شرعی "دانستن مراسم چهارشنبه سوری میلیون ها ایرانی را از برگزاری سنن خجسته خود منع کنند. این نخستین بار نیست که مرتجعان و تاریک اندیشان در این زمینه تلاش کرده اند و بی شک همچون گذشته این تلاش ها در برابر بی اعتنایی و مقاومت مردم بی اثر خواهد ماند.

هم میهنان گرامی!

ایران سالی پر حادثه و دشوار را پشت سر گذاشت. آغاز سال ۱۳۸۸ مصادف بود با آغاز کارزار انتخاباتی ریاست جمهوری و شرکت میلیون ها ایرانی در جنبشی عظیم برای تغییر دولت برگمارده ولی فقیه. برگزاری همایش های گوناگون انتخاباتی با شرکت صد ها هزار تن از طرفداران اصلاحات در گوشه و کنار کشور با خواست های مردمی در زمینه تغییر شیوه حکومت مداری حاکم بر میهن ما و حاکمیت یافتن مردم بر سرنوشت شان، آنچنان هراس مرتجعان حاکم، ولی فقیه و انصارش را برانگیخت که سران ارتجاع کودتای انتخاباتی خرداد ۱۳۸۸ را به مرحله اجرا در آوردند و در یکی از بزرگ ترین تقلبات انتخاباتی تاریخ ۳۰ ساله میهن ما، با پایمال کردن رای میلیون ها ایرانی دوباره گمارده تاریک اندیشی و دولت ضد مردمی احمدی نژاد را بر کرسی نشاندند. خروش و حرکت خشمناک میلیون ها ایرانی در خیابان های شهرهای بزرگ در اعتراض به این کودتای ضد مردمی آنچنان عظیم و گسترده بود که هراس عمیق سران رژیم را برانگیخت. پای فشاری نامردهای جنبش اصلاحات، موسوی و کروبی بر احقاق مردم و باز پس گیری آرای پایمال شده ده ها میلیون ایرانی، گسست بی سابقه مراجع تقلید با سیاست اعمال شده ولی فقیه و نظامیان حامی او و اعتراضات گسترده میلیون ها ایرانی در تمامی شهرهای بزرگ رژیم ولایت فقیه را با چالشی بی سابقه رو به رو کرد. پاسخ سران ارتجاع به این بحران مشروعیت به خیابان آوردن نیروهای نظامی سپاه، بسیج و نیروهای انتظامی و عملاً حاکم کردن حکومتی شبه نظامی بر ایران، سرکوب خونین مردم بی دفاع و به بند کشیدن هزاران انسان آزاده می باشد. ابعاد این جنبش اعتراضی توده ها در نه ماه گذشته، با وجود اعمال سیاست خشن سرکوب، آنچنان بوده است که سران رژیم، با وجود همه ادعاهای دروغین "حمایت مردمی" از ولی فقیه، تا به امروز حاضر نشده اند اجازه تظاهرات آرامی را به جنبش اصلاحات بدهند و هزاران تن از فعالان اجتماعی در آستانه سال نو هنوز در بندند.

هم میهنان آزاده!

سال ۱۳۸۸، همچنین سال ادامه و تشدید دشواری های اقتصادی-اجتماعی بود. ورشکستگی صد ها واحد تولیدی، بیکاری مزمن و بی سابقه، گرانی و تورم فزاینده و تعمیق دره عظیم میان فقر و ثروت زندگی در رژیم ولایت فقیه را برای ده ها میلیون خانوار ایرانی با دشواری های عظیم رو به رو کرده است. سیاست اقتصادی دولت احمدی نژاد در چهار سال گذشته در راستای منافع کلان سرمایه داری تجاری و بورژوازی بوروکراتیک حاکم بر دستگاه دولتی بوده و ثمره اش فاجعه اقتصادی اجتماعی کنونی است. بر خلاف همه ادعاهای "ضد آمریکایی" و "ضد استکباری" دولت احمدی نژاد سیاست اتخاذ شده از سوی دولت او همان سیاست های نولیبرالی دیکته شده از سوی صندوق بین المللی پول و بانک جهانی است که بسیاری از کشورهای در حال پیشرفت جهان را به ورطه سقوط کشانده است. تهاجم بیش از پیش به حقوق کارگران. تلاش برای باز بینی در قانون کار و نابودی ته مانده حقوق کارگران، پایمال کردن اصل ۴۴ قانون اساسی به فرمان ولی فقیه و اتخاذ سیاست های ماجراجویانه بین المللی که امنیت و منافع ملی ایران را با خطرات جدی رو به رو ساخته است میزان واقعی ادعاهای دولت منفور احمدی نژاد در زمینه دفاع از حقوق "مستضعفان" است. یکی از ویژگی ها دوران پنج ساله دولت برگمارده احمدی نژاد

حضور بی سابقه و خطرناک رهبران سپاه پاسداران در همه عرصه های حیات سیاسی-اقتصادی کشور بوده است. این روند ماهیت روابط سیاسی کشور را دگرگونه کرده و ایران را بیش از پیش به سمت یک حکومت استبدادی خشن و نظامی حول می دهد. نقش فرماندهان سپاه در تعیین سیاست روز و خصوصاً نقش اساسی آنها در سرکوب خونین جنبش اعتراضی توده ها در ماه های اخیر مسئله کلیدی بی است که نمی توان بی توجه از کنار آن گذشت. با گسست بخش های وسیعی از مراجع تقلید و شخصیت های مذهبی-سیاسی، که نقش مهمی در رهبری جمهوری اسلامی، در سال های نخست پس از پیروزی انقلاب داشتند، از رژیم کنونی و محدود شدن بیش از پیش پایگاه اجتماعی مرتجعان حاکم ماهیت و شیوه عملکرد ارتجاع در میهن ما نیز به سرعت دستخوش تحولات است که بی شک نقش مهمی در تحولات آتی میهن ما به همراه خواهد داشت.

هم میهنان گرامی!

سال ۱۳۸۸، سال پیروزی بزرگ توده ها در آزمونی دشوار و تاریخی بود. مبارزه نه ماه گذشته در همه ابعاد آن، اتخاذ تاکتیک های گوناگون، مقابله با دستگاه عریض و طویل سرکوب رژیم، در شرایط تشدید سرکوب، بستن همه امکانات ارتباطات جمعی، بستن مطبوعات مستقل و پایگاه های خبری اینترنتی، نشانگر توان عظیم جنبش و رشد و بلوغ سیاسی بی سابقه آن است. رژیم نه تنها نتوانسته است این جنبش عظیم اعتراضی را با شکست رو به رو کند بلکه با باز شدن کوچکترین روزنه ای دوباره این جنبش عظیم در صحنه مبارزه حضور نیرومند خود را نشان خواهد داد. ادامه مبارزه جنبش زنان و جوانان و دانشجویان کشور در کنار روند رشد یابنده شرکت طبقه کارگر و زحمتکشان در جنبش اعتراضی توده ها و همچنین شرکت متحد بخش های وسیعی از نیروهای سیاسی کشور در این جنبش نوید دهنده ادامه جنبش در سال ۱۳۸۹ و تداوم چالش های جدی بی است که رژیم ولایت فقیه با آن رو به روست. ما در این مبارزه، همچون سال های گذشته در کنار جنبش مردمی خواهیم بود و تمامی تلاش و توان خود را برای پیروزی آن به کار خواهیم گرفت. ما باردیگر ضمن شادباش فرا رسیدن نوروز و آغاز سال نو، هم صدا با میلیون ها ایرانی خواهان آزادی فوری همه زندانیان سیاسی و پایان دادن به روند خشونت و سرکوب از سوی سران رژیم هستیم.

کمیته مرکزی حزب توده ایران
۲۲ اسفند ماه ۱۳۸۸

ادامه مصاحبه با رفیق سلام علی ...

مردم مجبور می شدند رأی خود را برای تنها نماینده موجود، یعنی همان دیکتاتور، به صندوق بیندازند، که بیشتر از ۹۹ درصد آرا را به دست می آورد!

سؤال ۶- نتیجه این انتخابات چه تأثیری بر تشکیل دولت جدید، خروج نیروهای خارجی، و به ویژه نیروهای آمریکا، و نیز کیفیت روابط با کشورهای همسایه در منطقه خاورمیانه می تواند داشته باشد؟ آیا این انتخابات بر روندها و تعاملات سیاسی منطقه ما می تواند تأثیر بگذارد؟

- به دلیل این واقعیت که هیچ یک از فهرست ها یا گروه های انتخاباتی اکثریت مطلق را به دست نخواهد آورد، تشکیل دولت جدید روندی طولانی همراه با مانورهای سیاسی برای تشکیل یک حاکمیت ائتلافی خواهد بود. چنان دولتی باید شرایط خروج نیروهای آمریکایی را، همان گونه که در توافق امنیتی عراق-آمریکا پیش بینی شده است، رعایت کند (خروج کامل تا پایان سال ۲۰۱۱).

حمایت قاطع مردم عراق از پایان دادن به اشغال و حضور ارتش خارجی، و محو آثار آن، عامل قدرتمندی است که از هر گونه تلاش در راه نقض توافق مذکور ممانعت خواهد کرد. گذار آرام و بی دردسر به یک دولت جدید، تقویت اتحاد ملی و غلبه بر تشنج های فرقه گرایانه، که به عمد توسط برخی نیروهای سیاسی و به دلیل تنگ نظری شان به آن دامن زده شد، عوامل تعیین کننده ای هستند.

چنین شرایطی، زمینه را برای آغاز بازسازی و استقرار نهادهای یک دولت دموکراتیک مدنی، بر پایه اصول شهروندی، حقوق بشر و عدالت اجتماعی فراهم خواهد ساخت. وجود یک عراق با ثبات، صلح آمیز، دموکراتیک و شکوفا، که با تمام همسایگان خود روابط خوبی داشته باشد، عاملی ضروری است در راه دستیابی به صلح و پیشرفت اجتماعی به سود مردم خاورمیانه و تمام دنیا.

ادامه مصاحبه نامه مردم با رفیق سلام علی ...

حوزه انتخاباتی‌شان و سپس سیخ دوباره آنها در تحکیم مواضع فرقه‌گرایانه، به بهره‌برداری کامل از این قانون کوشیدند. در عمل چنین روشی ماهیت حقیقی فرقه‌گرایانه این نیروها و ادعای پوچ کنار گذاشتن این مواضع و پذیرش یک برنامه غیر فرقه‌گرایانه دمکراتیک ملی را آشکار ساخته است.

سؤال ۲- نزدیک به ۳۰۰ حزب و گروه سیاسی در ۱۲ تشکیل برای گرفتن ۳۲۵ کرسی مجلس به رقابت پرداختند. آیا این نشانه ضعف و دسته‌بندی سیاسی است؟ یا نشان‌دهنده رشد سیاسی عراق است که اهمیت اتحاد در عمل را پذیرفته است؟

مهم‌ترین دست‌آورد از زمان آخرین انتخابات، صف بندی دوباره نیروها و چندپاره شدن بلوک‌های بزرگ اسلامی شیعه و سنی است. شماری از گروه‌ها از میان اردوگاه اسلام سیاسی ناگزیر به ترک مواضع علنی فرقه‌گرایانه و شرکت در گفت‌وگو ملی با شعارهایی وام گرفته شده از نیروهای دمکراتیک شدند. هم‌چنین شکست "حزب مجلس اعلی اسلامی" (که در اساس در سال‌های ۶۰ و ۷۰ توسط محافل حاکمه در ایران تشکیل شده و ارتباط نزدیکی با رژیم ولایت فقیه دارد- نامه مردم) در انتخابات استانی در سال ۲۰۰۹ باعث شد که "اتحاد ملی عراق" برای ترمیم وجهه سیاسی‌اش، برای جلب چند چهره سیاسی لیبرال در پیوستن نامزدهای‌شان به این ائتلاف در ازای قول دادن کرسی در مجلس نوین، تلاش ورزد.

شماری از گروه‌های کوچک‌تر پس از آزمون تلخ‌شان در انتخابات ملی و استانی پیشین تصمیم گرفتند تا به امید راه‌یابی به مجلس به بلوک‌های بزرگ‌تر بپیوندند. قانون نوین انتخابات نیز که برای کنار نهادن و حذف موثر گروه‌های کوچک موجود طراحی شده بود به این فرآیند یاری رساند. گرچه کاهش گروه‌های جداگانه شرکت کننده در روند انتخابات می‌توانست نشان‌گر رشد در عرصه سیاسی عراق باشد، لیکن دستکاری در نظام انتخاباتی برای همیشگی ساختن سرکردگی "بلوک‌های بزرگ" و کنترل قدرت سیاسی، یک پیش‌آمد بسیار خطرناک است که می‌تواند پیامدهای ناگواری برای آینده دمکراسی در عراق داشته باشد. مرحله استثنایی و انتقالی اخیر که عراق اکنون طی می‌کند نیازمند تنوع سیاسی به جای سیاست‌های حذف و کوشش برای کسب سرکردگی سیاسی است.

سؤال ۳- واکنش نیروهای سیاسی در عراق، به ویژه گروه‌های مذهبی، در مورد اختصاص یافتن ۲۵٪ سهمیه نمایندگی مجلس به زنان، که بالغ بر ۱۸۱۳ تن از مجموع ۶۲۰۰ نفر نامزد انتخاباتی می‌گردند، چیست؟

اختصاص ۲۵٪ کرسی‌های مجلس برای زنان، با وجود عمل کرد ضعیف شماری از زنان نماینده در چهار سال گذشته به ویژه زنانی که نماینده گروه‌های مذهبی بودند، بار دیگر بدون اعتراض جدی در مجلس مورد تصویب قرار گرفت. سازمان‌های زنان و دیگر کنشگران، برای تضمین ابقاء این سهمیه در سامانه نوین "فهرست باز" در انتخابات اخیر، کوشش فراوان کردند. توجه به این نکته که زنان با قاطعیت و شورمندی در انتخابات شرکت کردند بسیار مهم است. این بیان‌گر رشد آگاهی اجتماعی و سیاسی در کنار گسترش بیداری زنان در مورد اهمیت نقش‌شان در جامعه و برای دستیابی به حقوق و بهره‌مند شدن از فرصت‌های برابر با مردان است.

سؤال ۴- حزب کمونیست عراق جزو لیست انتخاباتی "اتحاد مردم" است؛ مؤلفه‌های اجتماعی- اقتصادی اصلی برنامه "اتحاد مردم" کدامند؟

لیست "اتحاد مردم" برنامه‌ای بسیار دقیق و مفصل را پذیرفته است که در برگیرنده اهداف اجتماعی- اقتصادی و توسعه است. خلاصه گزارش این برنامه در طول کارزار انتخاباتی به طور گسترده‌ای توزیع شد. نکات اصلی این برنامه از این قرارند:

اهداف اجتماعی:

- تصویب یک قانون وضعیت شخصی جدید برای تضمین محو همل‌اشکال تبعیض بر ضد زنان، احترام به حقوق زنان، دادن

اختیارات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی به آنان، و ایجاد شرایط لازم برای مشارکت آنان در نهادهای اجتماعی.

- توجه به کسانی که به دلیل تروریسم و خشونت‌های فرقه‌ای مجبور به ترک خانه و کاشانه خود و مهاجرت شده‌اند، و نیز محو آثار اقدامات جنایت‌کارانه گذشته بر ضد کردهای فی‌لی.

- تشویق هنر و فرهنگ، تضمین شکوفایی و باروری آن، و نفی هر گونه تلاش در راه محدود کردن تفکر، خلاقیت و منزوی ساختن روشنفکران و انسان‌های خلاق.

- تضمین زندگی بهتری برای دانشجویان و جوانان، و تأمین تمام پیش‌شرط‌های لازم برای رشد استعداد‌های آنها و استفاده از توانایی‌های آنان.

- احترام به استقلال سندیکاها، اتحادیه‌های کارگری، انجمن‌های فرهنگی و تمام سازمان‌های مدنی، و حمایت همه‌جانبه از آنها به منظور تقویت نقش و مشارکت آنها در زندگی اجتماعی، و نیز تسریع در تصویب یک قانون دمکراتیک برای نهادهای جامعه مدنی.

اهداف اقتصادی و توسعه:

- تلاش برای دستیابی به رشد اجتماعی- اقتصادی پایدار، توسعه زیرساخت‌ها، و بازسازی اقتصاد به منظور رشد و مدرنیزه کردن کالاهای اساسی تولیدی و بخش خدمات، و تأمین پیش‌شرط‌های لازم برای پیشرفت‌های علمی و فنی.

- حفاظت از ثروت ملی، به ویژه نفت، و در درجه اول تکیه بر سرمایه‌گذاری مستقیم ملی در استخراج و ادراک صنعت نفت؛ بهره‌گیری از این منابع طبیعی در راه توسعه اقتصاد ملی و دستیابی به عدالت اجتماعی؛ سامان بخشیدن به مدیریت بخش هیدروکربن (نفت و گاز) و تسریع در اعلام قانون نفت و گاز.

- حمایت دولت از بخش‌های دولتی، خصوصی، تعاونی و اقتصاد مشترک؛ و اولویت دادن به این بخش‌های ملی در مناقصه‌ها، قراردادهای سرمایه‌گذاری ها.

- ترمیم و راه‌اندازی کارخانه‌ها و تأسیسات صنعتی در بخش‌های مختلف تولیدی.

- فعال کردن روند بازسازی کشور و اولویت دادن به مناطق محروم و آسیب دیده در این زمینه.

- دنبال کردن یک سیاست سرمایه‌گذاری دور اندیشانه از راه تشویق سرمایه‌گذاری و جذب سرمایه‌های داخلی و خارجی برای کمک به امر توسعه و بازسازی کشور.

- تسریع راه‌اندازی صنعت تولید و توزیع برق.

- توجه به بخش کشاورزی و به خود کفایی رساندن آن؛ تضمین امنیت غذایی برای مردم؛ توجه ویژه به مبارزه با جنگل‌زدایی و بایر شدن زمین‌ها؛ و تضمین اینکه عراق سهم عادلانه‌ای از آب خواهد داشت.

- سازماندهی بخش تجارت، و تدوین روش‌های نظارت و سازوکارهای مناسب برای تنظیم مقررات بازار به منظور حمایت از مصرف‌کنندگان، به ویژه زحماتشان، و تضمین کیفیت خوب کالاها و خدمات.

سؤال ۵- آیا انتخابات منصفانه برگزار شد؟ شرکت مردم در آن چگونه بود و آن را در مقایسه با انتخابات قبلی یا انتخابات دوران صدام چگونه ارزیابی می‌کنید؟

- با وجود حملات تروریستی و بمب‌گذاری در بغداد و سایر نقاط کشور و کشته شدن ۳۸ انسان بی‌گناه، اما باید اذعان داشت که شرکت مشتاقانه مردم در انتخابات ۷ مارس (۱۶ اسفند) نشانه روشنی بود از تصمیم قاطع مردم برای تحکیم روند دمکراسی از طریق صندوق‌های رأی و ادامه مبارزه برای یک عراق کاملاً مستقل و حاکم بر سرنوشت خویش، متحد، دمکراتیک، و فدرال. میزان شرکت ۶۲/۴ درصدی رأی‌دهندگان بسیار بالاتر از آمار شرکت مردم در انتخابات استانی ژانویه ۲۰۰۹ (دی ماه ۸۸) بود.

با وجود این جنبه‌های مثبت انتخابات، اما تخلف‌های بسیاری از سوی ناظران دیده شد، از جمله در روند ثبت نام رأی‌دهندگان، در کارزارهای انتخاباتی، رأی دادن جداگانه و قبل از موعد (برای نیروهای امنیتی)، "روز سکوت رسانه‌ها" (متوقف کردن کارزارهای تبلیغاتی در روز قبل از انتخابات و در طول انتخابات)، و نیز انتخابات مغشوش در خارج از عراق و محروم ساختن هزاران عراقی از حق رأی دادن.

علاوه بر این، به دلیل نبود قانونی برای تنظیم مقررات کار احزاب سیاسی و بودجه آنها، هیچ کنترلی بر وجوه خرج شده در کارزارهای انتخاباتی وجود نداشت. میلیاردها دلار که از خارج برای تأثیرگذاری بر نتیجه انتخابات به کشور سرازیر شد، بی‌مضایقه و سخاوتمندانه توسط نیروهای حاکم خرج تبلیغات و کسب (خرید) حمایت رأی‌دهندگان شد.

در مورد مقایسه این انتخابات با انتخابات زمان صدام، باید گفت که انتخابات زمان صدام را حتی نمی‌توان انتخابات نامید، بلکه اقدامی ظاهری بود که در آن

حضور هزاران تن از مردم بغداد در همایش انتخاباتی "اتحاد الشعب" - اتحاد مردم، به رهبری حزب کمونیست عراق - نفر جلو رفیق حمید مجید موسی، رهبر حزب کمونیست عراق

ربودند معنای دیگری ندارد. این بار نیز چنین ترفند انتخاباتی برای دست یازی به کرسی‌های اضافی در مجلس از سوی همان گروه‌ها به کار گرفته شد. بر اساس برآورد رشد جمعیت به ۳۲ میلیون نفر در چهار سال گذشته، شمار اعضای مجلس از ۲۷۵ به ۳۲۵ نماینده برای مجلس نوین افزایش یافته است. این مسئله به وجود یک نقص بنیادی در روند انتخابات اشاره می‌کند که معلول نبود یک فهرست مناسب از انتخاب‌کنندگان بر اساس سرشماری جمعیت است. لیکن این سرشماری که می‌بایست تا پایان سال ۲۰۰۹ انجام می‌گرفت به تعویق انداخته شد. در عراق نام‌نویسی واجدین شرایط بر پایه داده‌های چرخه توزیع جیره غذایی که سرشار از اشتباه است و می‌تواند به آسانی مورد دستکاری قرار گیرد، انجام می‌پذیرد. بنابر برآورد تخمینی برای حدود ۱/۲ میلیون نفر واجدین شرایط رای که بیرون از عراق بسر می‌برند، هیچ‌گونه مرجع نام‌نویسی رسمی وجود ندارد، با این وجود بر طبق شرایط خودسرانه اعلام شده از سوی کمیسیون رای، آنها ملزم به نام‌نویسی و رای دادن هستند.

مقررات تعیین شده از سوی "کمیسیون پاسخ‌گویی و عدالت" به منظور جلوگیری از نامزدی آنهایی که در رژیم گذشته از مقامات ارشد حزب بعث صدام حسین و سازمان‌های امنیتی بودند سبب بوجود آمدن جدل‌های بسیاری شد. علت این رویداد، اجرای به اصطلاح روند "بعث‌زدایی" (که پیش از تصویب و اجرای قانون پاسخ‌گویی و عدالت در پارلمان در سال ۲۰۰۸) بود که از سوی گروه‌های اسلامی به مثابه افزایش سیاسی مورد استفاده قرار گرفته بود. در آخرین لحظه پیش از انتخابات هدف نهایی این اقدامات که مورد استفاده ابزاری هر دو بلوک "بزرگ" قرار گرفت، تشدید گرایش‌های فرقه‌گرایان بود. رهبران سیاسی به منظور برانگیختن ترس در میان مردم

ادامه در صفحه ۱۱

کمک مالی رسیده

یادبود رفیق جعفر کوش آبادی از کانادا ۱۰۰ دلار

مصاحبه "نامه مردم" با رفیق سلام علی، نماینده حزب کمونیست عراق: انتخابات پارلمانی عراق: صف بندی‌های جدید در صحنه سیاسی عراق

انتخابات پارلمانی عراق در روزهای ۱۴ الی ۱۶ اسفند در شرایطی که نیروهای تروریستی مسلح با بمب گذاری‌های مهلک سعی در ایجاد جو ترس و وحشت در کشور داشتند، و نیز در شرایط ادامه حضور نیروهای اشغالگر آمریکائی و کوشش نیروهای اسلامی برای تثبیت کنترل سیاسی طولانی مدت خود بر کشور برگزار شد. مشخصه ویژه این انتخابات ظهور دسته بندی‌های جدید در صحنه سیاسی عراق و آغاز فروپاشی قدرت انحصاری نیروهای اسلامی شیعه بر سیستم سیاسی این کشور است. حزب کمونیست عراق در ادامه کارزار دشوار خود برای سازمان دهی جنبش مردمی برای صلح و اعاده کامل حاکمیت ملی و گسترش دموکراسی نهادینه ای در کشور، در این انتخابات فعالانه شرکت کرد. با توجه به شرایط امنیتی حاکم در عراق و پیچیدگی سیستم انتخابات در این کشور و سهمیه گروه‌های ملی اعلام نتایج نهایی انتخابات مدتی طول خواهد کشید. نامه مردم در رابطه با برخی جوانب این انتخابات و روند تحولات سیاسی در همسایه غربی میهن مان، مصاحبه ای با رفیق "سلام علی"، عضو کمیته مرکزی و سخنگوی دفتر بین‌المللی حزب کمونیست عراق انجام داده است، که در زیر می‌آید:

سؤال ۱- عقیده‌تان در باره قانون‌های نوین انتخاباتی و افزایش شمار نمایندگان مجلس چیست؟ آیا "کمیسیون پاسخ‌گویی و عدالت عراق" جدا از ممانعت از شرکت نامزدهای انتخاباتی از حزب بعث، محدودیت‌های دیگری را به افراد یا احزاب سیاسی شرکت‌کننده در این انتخابات تحمیل کرده است؟

ماده‌های اصلاحی افزوده شده به قانون انتخابات که از سوی نیروهای حاکم در مجلس در ماه نوامبر سال گذشته (آبان ماه ۸۸) مورد تصویب قرار گرفتند به طور کامل غیر دموکراتیک و نشان‌گر نقض خشن حقوق رای‌دهندگان بود. بند یک و سوم این قانون به طور مشخص، برای حفظ سرکردگی و در دست داشتن قدرت سیاسی از سوی نیروهای سیاسی حاکم و احیای ننگین نظام ننگین فرقه‌گرایانه قدرت بود.

این جز تکرار آزمون انتخابات استانی که در آن "بلوک‌های بزرگ تر" آرای بیش از دو میلیون مردم به نامزدهای انتخاباتی "کوچک‌تر" را در ژانویه سال ۲۰۰۹

Monday 15 March 2010

شماره فاکس و تلفن
پیام گیر ما

۰۰۴۹۳۰
۳۲۴۱۶۲۷

حساب بانکی ما:

نام
IRANe.V.
شماره حساب
790020580
کد بانک
10050000
بانک
Berliner Sparkasse

لطفاً در مکاتبات خود با آدرس‌های زیر از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.

آدرس‌های پستی: 1. Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2. B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
آدرس‌های اینترنتی و "ای-میل" <http://www.tudehpartyiran.org>
E-Mail: dabirkhaneh_hti@yahoo.de

Nameh Mardom No. 838
Central Organ of the Tudeh Party of Iran